உ

குமரன் துணை.

விவேகபாநு.

ஒரு மாதாந்தத் தமிழ்ப் பத்திரிகை.

வால்யூம் 3 } 1904ஸு ஏப்ரல்மீ { புத்தகம் 4.

வித்தியா விஷயமாய்க் கவர்ன்மெண்டாரது தீர்மானங்கள்.

சென்ற பிப்பிரவரிமாதப் பத்திரிகையில் வித்தியாவிஷயமாய் நம் தேசத்தார் கவனிக்கவேண்டிய விஷயங்கள் பல இருக்கின்றனவென்றும் அவற்றைக் குறித்து நாம் அப்போதைக்கப்போது நீளநினைந்து எழுதுவோமென்றுங் கூறினோம். நம் காருண்ய இந்தியா கவர்ன்மெண்டாரும் வித்தியா விஷயமாய் இச்சமயம் சில தீர்மானங்கள் செய்திருக்கிறார்கள். அவற்றை நாம் நன்கு ஆராயவேண்டுவது முக்கியம். அவ்வாராய்ச்சி செய்யுமுன் நாம் கவனிக்கவேண்டிய முக்கிய விஷயங்கள் சிலவுண்டு. அவையாவன. நம் இந்தியாதேசம் தொன்றுதொட்டுக் கல்வியபிவிருத்தியை நாடி வந்திருக்கின்றது. இராமன் ஆண்டாலும் இராவணன் ஆண்டாலும் நம்மவர் கல்வியைக் கைவிடாமற் காப்பாற்றி யபிவிருத்தியடைந்து வந்திருக்கின்றனர். ஆனால் சென்ற ஐம்பது வருஷத்துக்கு முன்னிருந்த படிப்புகளுக்கும் தற்கால படிப்புக்கும் வித்தியாசமுண்டு. "மன்னவன் எப்படி மன்னுயிர் அப்படி" யென்ற வண்ணம் வித்தையானது நம் தேசத்தில் ராஜாங்கத்தை அநுசரிந்தே பெரும்பாலும் வளர்ந்துகொண்டு வந்திருக்கிறது. ஹிந்து இராஜாக்கள் நாளையில் ஹிந்துபாஷைகளே அபிவிருத்தியாயின. அவர்களுள்ளும் தமிழ் அரசர்களாகிய சேர சோழ பாண்டியர் நாளில் தமிழும், தெலுங்கு இராஜாக்களாகிய நாய

கர் அரசாட்சியில் தெலுங்கும், மகாராஷ்டிரர் அரசாட்சியில் மகாராஷ்ட்ரமும் மகமதியர் நாளில் பெர்ஷியனும் ஹிந்துஸ்தானியும் ஜனங்கள் கற்கும் பாஷைகளாக இருந்து வந்திருக்கின்றன. நம் காருண்ய ஆங்கில கவர்ன்மெண்டார் காலத்தில் ஆங்கிலம் கற்கின்றோம். அவ்வவ் விராஜாங்க காலத்தில் அவரவர் பாஷையைக் கற்றுக் கொண்டாலும் நம் நாட்டார் தங்கள் சாஸ்திரப் பயிற்சியிலும் தங்கள் வித்தியா ஊக்கத்திலும் என்றும் தாழ்வடைந்ததில்லை. ஆங்கிலேயர் முதல் முதல் நம் நாட்டுக்கு வந்தபொழுது நம் கல்விப் பயிர்ச்சியையும் நம் வித்தியா சாமார்த்தியத்தையும் கண்டு பிரமித்து அவ்வித வித்தை யாதொரு இடையூறுமின்றி அபிவிருத்தியாகும்படி ஜனங்களுக்கு வேண்டியபொருளுதவிசெய்துவந்ததுமன்றிபண்டிதர்களுக்குத் தக்கவேலைகளையும் இராஜாங்கத்தில் கொடுத்து வந்தனர். அதனல் ஹிந்துக்களுக்குள்ளும் மகம்மதியர்களுக்குள்ளும் அவரவர் கல்வி பாவி அபிவிருத்தி யடைந்தது. அவ்வாறிருக்க கி. பி. 1835-ம் வருஷத்தில் நம் கவர்ன்மெண்டார் வித்தியா விஷயமாய் ஒரு சங்கம் கூட்டி அவ்வித்தையை எவ்விதம் தக்கபடி அபிவிருத்திபண்ணலாம் என்று ஆலோசிக்கலானார்கள். அச்சங்கத்துக்குத் தலைவராயிருந்த மெகாலே என்ற ஆங்கில நிபுணர் ஆங்கிலமே ஜனங்களை உயர் பதவிக்குக் கொண்டுவரத் தக்கது என்றும் ஜனங்களின் சொந்த பாஷைகளைக் கொண்டு கல்விஅபிவிருத்தி செய்வது அசாத்தியமான காரியமென்றும் மேனாட்டுக்கலைகளுக்கடுத்த ஞானங்கள் பரவவேண்டுவது இன்றியமையாததென்றும் அதற்கு ஆங்கிலமே தக்க கருவி யென்றும் எவரும் வியந்து பிரமிக்கும் வண்ணம் தம் வாக்குவல்லபத்தால் வற்புறுத்தி நிலைநாட்டினர். அது முதல் சுயபாஷைப் பயிற்சிகுன்ற ஆங்கிலம்தலையெடுக்க ஆரம்பித்தது. அதற்கு 20 வருஷங்களுக்குப் பிறகு நம்மை ஆண்ட கோர்ட் ஆப்டைரக்டர்ஸ்கள் வித்தியாவிஷயமாய்த் தங்கள் கருத்துக்களை வெளியிட்டனர். அவற்றுள் பல சீர்திருத்தங்கள் ஏற்பட்டன. அத்தீர்மானங்களே நம் முக்கிய வித்தியாசட்டமாம். அச்சட்டத்தை அனுசரித்து சர்வகலாசாலைகள்

1857-ம் வருஷத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டன. அவ்வருஷம் முதலே நம்நாட்டில் ஆங்கிலம் அபிவிர்த்தியாகத்தொடங்கிற்று. ஏறக்குறைய சென்ற ஐம்பதுவருஷகாலமாய் நம்நாட்டில் இக்கல்வி உலாவிவருகின்றது. இதனாலுண்டான நன்மைகள் பலவாயினும் தீமைகளும் இல்லாமற்போகவில்லை. இதன் நன்மைகளாவன, நாம் நம் இராஜாங்க நடவடிக்கைகளை நன்கு அறிந்து நம் சுகத்தை விருத்திபண்ணிக்கொள்ளலானோம். உலகத்தின்கண் தினே தினே அபிவிருத்தியடைந்து வருகிற சர்வசாஸ்திரங்களையும் சுலபமாய் அறிந்து அவற்றால் உண்டாகும் ஆனந்தங்களை அனுபவிக்கலானோம். நம் வியாபாரவிஷயங்களும் நம் அந்நியநாட்டுறவும் அபிவிருத்தியடையத்தொடங்கின. நம்மவர் கவரன்மெண்டாருடைய அபிமானத்துக்கும நம்பிக்கைக்கும் பாத்திரமுள்ளவர்களாகி உயர்ந்த உத்தியோகங்களைப் பெற்று அதனால் நம் தேசத்தாருக்குப் பலவிதத்தில் நன்மைசெய்யச் சக்தியுடையவர்களானார்கள். அந்நியஜாதியார் நம் நடையுடைபாவனைகளை அறியாமல் நம் நாட்டாருக்குச் செய்துவந்த அநியாயங்களினின்றும நம்நாட்டைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளலானோம். நம்மை ஆள்பவருக்கும் நமக்குமுள்ள சிநேக சம்பந்தங்கள் பலப்பட்டன. நம் விருப்பங்களை நம் கவரன்மெண்டாருக்குத் தாராளமாய்த் தெரிவித்தும் அவர்கள் கருத்தை அப்போதைக்கப்போது நாம் நன்கு அறிந்தும் பல சௌக்கியங்களைத் தேடிக்கொண்டோம். அவர்களது சட்டதிட்டங்களை நன்கு அறியலானோம். நம் வித்தையின் மகிமை அந்நியநாட்டார் அறியும்படியாகவும் அதனை அவர்கள் ஆவலுடன் கற்கும்படியாகவும் வாயத்தது. நாம் நம் அதிகாரிகளின் முன்னர் நம் பல்லைக்காட்டிக் கெஞ்சி நம்மைத் தாழ்வுபடுத்திக்கொள்ளாமல் கம்பீரமாயும் சுவேச்சையாயும் வாழும்படியான பாக்கியம் பெற்றோம். இன்னும் இவைபோன்ற நன்மை அநந்தமுண்டு. இவை நிற்க அதனால் நம்தேசத்துக்குண்டான தீங்குகளைப்பற்றி அடுத்த முறை எழுதுவோம்.

பத்திராதிபர்.

ஜகத்ஜோதி.

[முன் தொடர்ச்சி]

அத்தி ஆல் புங்கு புளி பூவரசு நெல்லி
ஆச்சா கருங்காலி குங்குமங் கொன்றை
இத்தியம ராத்தி கடுக்காய் யசோகு
ஈந்து பேரீந்து மலைவேம்பு மஞ்சாடி.
உத்தம எலுமிச்சை சீனி நாரத்தை
ஒடை உசிலை மா பலா வெட்பாலை வெள்வேல்
முற்றினசண்பகம் சந்தனங் கோங்கு
மூங்கில் கூந்தற்பனை தேங்கு சாதிக்காய்
மெத்தெனத் தேக்கரசு நறுவிலி தணக்கு
விளா வாகை பெருநாவல் பராய் வெட்சி உழிஞ்சில்
சித்திரச்சிலை பாலை மாவிலங்கெட்டி
தேவதாரு சம்பு நாகை பூவந்தி
பத்திராட்சம் வில்வம் மாதுளை மருதம்
பாதிரி புன்னை மகிழ் பனிநீர்சார் வன்னி
வித்திலவு முள்ளிலவு வெண்ணொச்சி தேத்தான்
வேங்கை யோடமை யிலுப்பை யிலந்தை பனை
துத்தியொடணிச்சை கடம்போடகில் காயா
துரிஞ்சுகு தான்றி செருந்தி செவ்வந்தி
நெத்துக்களா சேர்கொய் யாவுடன் சீதா
நேர்வாளம் அருநெல்லி நிகரிலாப் பூகம்
என்ற பல விருக்ஷங்கள் வெகு அழகாய் விளங்கின.

அக்காட்டில்

யானை சிங்கங் கரடி ஒட்டகம் புல்வாய்
யாளி காண்டாமிருகம் காட்டாடழுங்கு
சீனமட்டம் அச்சுமட்டந்துரங்கம்
செம்மறியாடு வெள்ளாடு குறும்பாடு
மான் மரை கவரிமான் மரநாய் சிறுத்தை

மந்திசேர் குரங்கு சிவிங்கி கடம்ளை
பூனை சீனம்பன்றி முட்பன்றி வேங்கைப்
புலி பசு பொலிபெருது எருமைக் கடாக்கள்
கூன்முயற் குழிமுயல் வெருகு நரியோடு
கோவேறுகழுதைகள் ஓநாய்கள் செந்நாய்
கடுவாய்கள் முயிறுகள் கழுதைக்கூட்டத்தி .

என்ற பற்பல மிருகங்களால் அக்காடு எதிரொலிக்கும்படி பற்பல விதமான சப்தங்களுடன் உலாவித்திரிந்தன. சிலீம் அக்காட்டுக்கு வந்ததின் முக்கியநோக்கம் முன்னமே கூறினோம். அவன் அவ்வனத்தின் அழகுகளைக் கண்ணாரக்கண்டு களித்துச் சிறிதுகாலம் மெய்ம்மறந்தான். வனங்களின் வனப்பே வனப்பு. அதனைப்பார்க்கப் பதினாயிரம் கணகள் வேண்டும். "வனத்துக்கு வால்மீகி" யென்றவண்ணம் வான்மீகி மகரிஷியே அதன் அழகை வர்ணிக்க வல்லவர். சிலீம் பற்பல காட்சிகளைக் கண்ணுற்று ஆநந்தத்தை அநுபவித்துக் கொண்டு வனத்தின்மத்தியிற்சென்றான். அதுகொடும்புலிவாழுமிடம். புலி என்றால் சாமான்ய நாய்களும் தாவிப்பாய்ந்து பிடிக்கத்தக்க சிறுத்தைப்புலி யன்று. அல்லது சிறுமனிதனும் தன் கைக்கோலால் வெருட்டியடிக்கும்படியான கழுதைப் புலியுமன்று. அல்லது பூனைபோன்ற சிறிய சரீரமுடைய அழகிய சிவிங்கியுமன்று. பூனை எலியைக்கொண்டு பாய்ந்தோடும் விதம் பெரிய காட்டெருமையைத் தன் வாயிற் கவ்விக்கொண்டு சுலபமாய்ச்சிற்றாறுகளையும் அலட்சியமாய்த் தாண்டிச்செல்லும் பதினாறடி வேங்கைப்புலி வாழும்படியான இடம் அது. காட்டுமிருகங்களில் சிங்கத்தடுத்த பலமுள்ளது புலியே. புலி போல் கொடியமிருகம் வன விலங்குகளிற் கிடையாது. பார்வைக்கே பயங்கரமாயிருக்கும்படியானது. அதன் கண்கள் தீக்குழல்போல் பிரகாசமானவை. அதற்கு திருப்தியென்பதே கிடையாது. எந்தச்சமயத்திலும் தன்னெதிர்ப்பட்ட பிராணிகளை யடித்துக் குகையிற்கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கும். அது யானையையும் தாக்கும். வனவிலங்குகள் அதனைக்கண்டு நடுநடுங்கும், அதன் நகங்களும் பற்களுமே அதற்குக் கடவுள்

அமைத்த ஆயுதங்கள். அப்படிப்பட்ட கொடும்புலிகளை வேட்டை
யாடும் வண்ணம் வந்த அரசன், கொம்பு தம்பட்டை முதலிய
வேட்டைச்சின்னங்களை முழங்கச்செய்தான். இப்பேராவங்
களைக்கேட்டுப் புலிகள் குகைகளில் பதுங்கிக்கொண்டன.
வேட்டையாளிகள் நாலுபக்கங்களிலும் சுற்றிப்பார்த்து புலி
யைக் கலைக்கத்தொடங்கினார்கள். வெகுநாள் வாடிவதங்கிப்
போய் மழை முதலியவற்றால் பலவிதவர்ணங்கள் படிந்து
கிடக்கின்ற மரத்துண்டுகளைப் பார்த்து இதோ புலி தெரிகிறது
என்று பரமரகசியமாய் அடுத்து நிற்பவர் காதில் ஓதுவார்கள்
சிலர். அதோ ஆங்குக்குமுறல் கேட்கின்றது என்று பதுங்க
ஆரம்பிப்பார் சிலர். காய்ந்த சருகுகளில் சிறு ஜெந்துக்கள்
போவதால் உண்டாகும் சலசலப்பைக்கேட்டு இதோ புலிவந்
தது குத்துகிறேன் பார் என்று தம் கைபாலாவைக்கொண்டு
அந்தரத்திற் குத்திப்பாய்ந்து ஏமாந்துபோவார் சிலர். புதர்
களுக்கு இடையில் தழலைப்பழிக்கின்ற கண்களோடு கூடிய
வெருகு பதுங்கியிருப்பதைக் கண்ட ஒருவன் இதோ இருக்கி
றது புலி என்று பலரையும் ஏவி ஈட்டிமுனையைத் தயாராய்
வைத்துக்கொண்டு சூழ்ந்து தூரத்தில் நிற்கும்படிசெய்து தான்
போய்க்கலைத்துவிடும் சமயத்தில் அவ்வெருகு குபீரென்று
பாய்ந்து தேடிச்சென்றவன் முகத்தைப் பறண்டிக்கொண்டு
எல்லோருக்கும் மேலாகத் தாண்டிக்கொண்டு மனோவேகத்தி
லும் கொடியவேகமாய் ஓட அவ்வாண்மகன் முகமெல்லாம்
செம்பஞ்சுக்குழம்பு தடவினதுபோல் குருதிவெள்ளம் கொப்
பளிக்க அதனைக்கண்டவர் முதலில் தம்மால் அடக்கமுடியாமல்
குலுங்கக்குலுங்க வயிறுபுண்ணாகப்போகும்வண்ணம் நகைத்து
க்கொக்கரிக்கச் சிலர் அன்னவர்களைக் கடிந்து இரக்கமுற்ற
மனத்துடன் அந்நண்பரிடம்சென்று அவனுக்கு ஆறுதல் கூறி
அவன் முகத்தைத் துடைத்துத்தைரியப்படுத்தினர். கடைசி
யாய் ஒரு விசாலமான மரத்தடியில் ஒரு பெரிய வேங்கை படுத்
திருப்பதைக்கண்ணுற்றான். ஒரு வேட்டையாளி தான் முதலில்
ஓடிப்போய் அரசனிடம் தெரிவித்தால் தனக்குத் தக்க பரிசு
கிடைக்குமென்று நினைந்து ஓடினான். அதனைக்கண்ணுற்ற

எல்லோரும் சர்வஜாககிரதையாயிருந்தார்கள் அரசனும் அக்கொடிய வேங்கையை அம்பாரியிலிருந்தவண்ணமே கண்ணுற்ருன். உடனே பக்கத்தில் நின்ற பிரபுக்களை நோக்கினன். "கண்ணிற் சொலிச்செவியினேக்கு மிறை" பார்த்தமாத்திரத்தில பலர் திகிலடைந்தனர். எல்லோரும் பிரமித்து நின்ருர்கள். உடனே அரசன் இவ்வளவுதானே உங்கள் வீரம் என்ருன். உடனே சிலருக்கு ரோசம் பிறந்து 'மகராஜ்' இதோ கனப்பொழுதில் எங்கள் வல்லமையைப் பாருங்கள் என்று முன்னேக்கிவந்து மண்டியிட்டு சலாம்செய்து புலி தாக்குவதற்கு உத்திரவு கொடுக்கும்படி வேண்டினர். இதனைக் கண்ணுற்ற நம் ஷியர் ஆப்கனுக்கு உற்சாகம் பிறந்தது. சிங்கத்தைக் கொன்ற புகழுக்கு ஒரு கால் குறைவு நேரிடுமோ என்று ஐயமுற்றுச் சற்றுச் சிந்தித்தான். இதற்குள் அப்பிரபுக்கள் துடிதுடித்து நின்ருர்கள். உடனே உத்தரவு அளிக்கும் பக்ஷத்தில் அவ்வேங்கையைக் கிழித்து இழுத்து வருவதாகச் சொன்னர்கள். "இனிக்காரியம் மோசம் போய்விட்டாலும் விடும். சும்மா இருப்பதிற் பயனில்லை". என்று உடனே முன் வந்து சில மொழிகளைக்கூறினன். ஷியர் ஆப்கன் "மகராஜ் பகவான் எல்லாப்பிராணிகளையும் படைத்தபொழுது அததற்கு வேண்டிய பலமும் கருவிகளும் கொடுத்து உதவியிருக்கின்றனர். அப்புலிக்குக் கை, கால், நகம், பல் முதலிய ஆயுதங்களிருக்கின்றன. மனிதனுக்கும் அவ்வித ஆயுதங்களை அமைத்திருக்கின்ருர் பகவான். அதற்கு தேக வன்மை அதிகமாய்க் கொடுத்திருந்தால் இவனுக்குப் புத்தி வன்மை அதிகமாய்க் கொடுத்திருக்கின்றனர். அவ்வாறிருக்க மானுடன் மட்டும் அப்புலியைத்தாக்குங்கால் ஆயுத முதலிய உபகரணங்களை அதிகரித்துக்கொண்டு அதை மேற்கொள்ள வகை தேடுவது நியாயமா? உண்மையான பலசாலியாயிருந்தால் நிராயுதமாய் அப்புலியைத் தாக்குவதே உத்தமம். அவ்வாறு முடியாதவர்கள் வீண் வீரங்கூறுவதிற் பயனென்னும். தர்மயுத்தத்தின் தன்மையையறிந்தவர் நிராயுதமாகவே அதனைத்தாக்க வேண்டியது. இல்லாவிடில் வீரம் பேசாது பின் வாங்கி வாய் புதை

த்து நிற்க வேண்டியது" என்று கம்பீரமாய்ச் சொன்னான். இதைக்கேட்ட சீலிமுக்குப்பெருமகிழ்வுண்டானாலும் அங்கீகாரம் பண்ணாததுபோல் பாசாங்கு பண்ணினான். "நாம் நெடு நாள் நினைத்தகாரியம் இன்று நிறைவேறிவிடும். ஷியர்ஆப்கன் புலிக் கிரையாவது நிச்சயம். நம்மனோபீஷ்டம் இன்று நிறைவேறி விட்டது. ஜகஜ்ஜோதி நம் கைவசமாவதிற்றடையில்லை. எல்லாம் சிறிது நேரத்தில் தெரிகிறது. ஏன் அதற்குள் ஆத்திரப் படவேண்டும்' என்று தன்னுள் சிந்தித்துக்கொண்டு பிறகு ஷியர் ஆப்கனைப் பார்த்து 'நிராயுதமாய்ப் போய்த்தாக்குதல் அபாயத்துக்கிடமாம். ஏதாவது இரண்டொரு ஆயுதமாவது எடுத்துப்போதலே நலமெனத்தோற்றுகிறது' என்றான்.

நம் ஷியர்ஆப்கன்' அது வீரத்தன்மையன்று இதோ க்ஷணப்பொழுதில் எல்லாவற்றையும் தாங்கள் பிரத்தியக்ஷமாய்க் காணப் போகிறீர்கள்' என்று சொல்லி தான் ஏறிவந்த குதிரையை விட்டுக் குதித்துக் கர்ச்சித்து கம்பீரநடையுடன் புலி படுத்திருந்த மரத்தினிடம் சென்றான். அவன் வரும் கம்பீர நடையையும் பெருந்தன்மையையும் மனோதிடத்தையும் அறிந்து அப்புலி தன் தைரியமெல்லாம் இழந்து மரத்தோடு மரம் ஒடுங்கிப் பதுங்கிக்கொண்டது. அவன் கிட்டப் போனவுடன் அதற்குள்ள சுபாவத்தின்படி தலையை கோணவைத்துக் கொண்டு கண்களைச் சாய்த்துச் சிறிது உறுமிற்று அவன் சீறினான் அது சும்மா இருந்தது.

உடனே அவன் அதன் பின்புறம்போய் வாலைப்பிடித்திழுத்தான். அப்பொழுதும் அது எழுந்துபாயவில்லை. தன் இடதுகாலால் அதன் விலாப்புறத்தில் ஒரு உதை கொடுத்தான். முதல் உதையை லட்சியம் பண்ணவில்லை. பின் பலமான மற்றொரு உதை கொடுக்கவே ஆவேசத்துடன் எழுந்து நின்று உறுமிப்பின் கீழே படுத்துவிட்டது.

[இன்னும்வரும்.]

எஸ். சாமிநாதையர்.

மேனாட்டுக் கலைஞானம்.

[தொடர்ச்சி.]

19. நிறையின் காரணம், சக்தி.

பொருள்கள் ஒன்று ஒன்றை வலிக்கின்றனவென்பது மாத்திரம் நாம் காண்கின்றோம். வலிக்கிறதென்றாலும், கவர்கிறதென்றாலும் ஒன்றே. அவைகள் கவர்கிறதைக்கண்டு எப்படி அவைகள் கவர்கின்றன அதாவது எவ்விதமாய் ஒன்றை நோக்கி மற்றொன்று செல்லுகின்றது என்றும், என்ன வேகமாய்ச் செல்லுகின்றதென்றும் நாம் அறியலாம். ஏன் அவைகள் அப்படிக் கிட்டிச் செல்லுகின்றனவென்று நாமறிய முடியாது. திண்மைக்கவர்ச்சி விதி (Law of gravitation) யின் நிமித்தம் பொருள்கள் கீழே விழுவதில்லை. இவ்விதியானது பொருள்கள் எப்படிக் கிட்டுகின்றனவென்பதைச் சொல்லும் கட்டுரையே யன்றி ஏன் பொருள்கள் கிட்டுகின்றன நிறையுடைத்தா யிருக்கின்றனவென்று காரணம் விளக்குகிறதில்லை.

திண்மைக்கவர்ச்சி யென்பது ஒரு சக்தி யென்று சாதாரணமாய்க் கூறுகிறார்கள். சக்தி என்றால் என்ன? ஒருவன் ஒரு பொருளைத் தள்ளியாவது இழுத்தாவது அதை ஒரு இடத்தை விட்டு வேறு இடத்திற்கு நகரும்படி செய்தாவது அல்லது அப்பொருள் அமுங்கும்படியாவது நெருங்கும்படியாவது அமுத்தினாலும் அவன் தன் சக்தியைச் செலுத்துகிறான் என்று சொல்லுகிறோம். ஒரு மல்லயுத்தனுடைய சக்தியானது அவன் பிடிக்கும் பிடிப்பினால் தெரிகிறது. பந்து விளையாடுவோனுடைய சக்தியானது அவன் வீசும பந்து ஓடும் வேகத்தினால் தெரிகிறது. எப்பொருளையாவது இயங்கும்படி அதாவது இடம்விட்டு வேறு இடம் பெயருமபடியாவது அப்படிச் செய்ய ஏதுவாயாவது இருப்பதற்குச் சக்தி யென்று பெயர். ஒரு பொருள் வேறு ஒரு பொருள்மேல் வைத்தால் மேலிருக்கும் பொருள் அடியிலிருக்கும் பொருளை அமுத்துகின்றது.

இதைத் தாங்கிக்கொள்ள ஆதாரம் இல்லாவிடில் அது இயங்கும். மேலிருக்கும் பொருள் அடியிலுள்ள பொருளுக்கு அமுக்கம் அல்லது தாக்கம் கொடுக்கிறது என்று சொல்லுவார்கள். இந்த அமுக்கமும் சக்தி தான். ஆகையால் திண்மைக் கவர்ச்சியானது ஒரு சக்தி யென்பதன் அருத்தம் என்னவென்றால கனமுள்ள பொருள்களை நாம் தாங்கினால் நாம் உணரும் அமுக்கத்திற்கும் தடையொன்றுமில்லாவிடில் அப்பொருள்கள் பூமி மையத்தை நாடிச் செல்லும்படி செய்வதற்கும் காரணமாயிருப்பதென்பதே.

திண்மைக்கவர்ச்சி யென்பது அண்டங்களிலுள்ள சகல பொருள்களுக்கும் உள்ள இந்த உண்மைக்குப் பொதுவான பெயர். நாம் வசிக்கும இந்தப் பூலோகத்திலுள்ள பொருள்களைப் பற்றிப் பேசும்பொழுது இந்த உண்மைக்கு நிறை என்று சொல்லுகிறோம். இப்படி இயக்கங்கள் அமுக்கங்கள் உண்டாவதற்கு நமக்குத் தெரியாமல் சூக்ஷ்மமாயிருக்கும் காரணத்திற்குச் சக்தி யென்று சொல்லுகிறோம்.

20. நீரின் நிறை அதன் காத்திரத்திற்கு ஏற்றது.

வெறுங்கிண்ணத்தைப் பார்க்கிலும் நீர் உள்ள கிண்ணம் கனமாயிருக்கின்றது. ஏனென்றால் நாம் இவைகளைத் தூக்கினால் முன்னதைப்பார்க்கிலும் பின்னது அதிக பிரயாசம் கொடுக்கின்றது. கிண்ணத்தில் நீர் அதிகமாக ஆக தூக்குவதில் பிரயாசம் அதிகமாகின்றது. ஒருசெம்பு நீர் இன்னும் அதிகப் பிரயாசம் கொடுக்கின்றது. ஒருகுடம் இன்னும் அதிகமான பிரயாசம் கொடுக்கின்றது. ஒரு அண்டாவில் நிறைய நீர் இருந்தால் அதை அசைப்பதுவுங்கூட கஷ்டமாயிருக்கும். வெறும் அண்டாவை மிகவும் இலேசாகத் தூக்கிவிடலாம். ஆகையால் நீரின் மொத்தம் அதிகமாக ஆக அதன்கனமும் அதிகமாகின்றது. அதன் மொத்தம் குறையக்குறைய அதின் கனமுங்குறைகின்றது. ஆனால் ஒருதுளி நீரை நமது உள்ளங்கையில் வைத்துப் பார்த்தால் அதற்குக்கனமே யில்லைபோல் காணுகிறது. ஆனபோதிலும் அது தடையின்றி கீழே சரே

லென்று விழுகிறபடியால் அதற்கு நிறையிருக்கவேண்டும். மேலும் கிண்ணத்திலுள்ள நீர் பலதுளிகள் சேர்ந்தது. ஆயிரம்துளிகள் சேர்ந்தால ஒருசிறிய கிண்ணத்தை நிறைத்துவிடும். ஆயிரம்துளிகள் சேர்ந்த ஒருகிண்ண நீருக்கு இடையிருந்தால் ஒருதுளிக்கு அந்த இடையின் ஆயிரத்தில் ஒருகூறு இருக்க வேண்டுமல்லவா? கையில் தூக்கிப்பார்க்கும்பொழுது ஒரு துளிக்கு நிறையில்லாததுபோ லிருப்பதற்குக் காரணம் நமது கை சிறுபொருள்களைத் தூக்குவதால் உண்டாகும் பிரயாசத்தை நமக்குத்திட்டமாய் அறிவிக்கிறதில்லை. ஆகையினால் கைத்தூக்கத்தினால் பொருள்களின் நிறை உத்தேசமாகத் தெரியலாமேயன்றித் திட்டமாகத் தெரியமுடியாது. சகலவிதமான பொருள்களின் நிறைகளையும் திட்டமாய்த்தெரிவதற்கு நிறைகளைச்சரியாய் அளப்பதற்காக இயற்றியிருக்கும் ஒரு கருவியை நாம் அனுசரித்துக்கொள்ளல் வேண்டும். அக்கருவியின் இலக்கணத்தைப் பின்கூறுவாம்.

இன்னும்வரும்

தி. மீனுக்ஷிசுந்தரம்பிள்ளை.

ஹெலெனாம்பாள்.

" அரியவற்று ளெல்லா மரிதே பெரியாரைப்
பேணித் தமராக் கொளல். "

1844 ம் வருஷம் அவள்தகப்பனர் அவளைத் தம்முடன் தேச சஞ்சாரஞ்செய்ய கூட்டிக்கொண்டு போயினர். இப்பொழுது அவள் 14 வயதுப்பெண். இப்பொழுது கூட அவளை வைத்து நடத்துவது பிரயாசையாயிருந்தது. பாரிஸ் நகருக்கும் லண்டனுக்கும் போனர்கள். லண்டனுக்குப்போனதின் ஒரு காரணம என்னவெனில் அவளுக்கு இயற்கையாகவே சங்கீதத்தில் பிரியமிருந்ததாகத் தெரிந்தபடியால் அவ்வித்தையை அவளுக்குப் பயிற்றுவிக்கவேண்டு மென்பதேயாம். இங்கி

லாந்தில் இருக்கும்பொழுது பாத் என்னும் நகரத்தில் ஒரு வாரம் தங்கினர்கள் இவ்விடத்தில் இவளுக்கும் இவள் தகப்பனுருக்கும் ஒரு சச்சரவு உண்டாயிற்று. குதிரையின்மேல் ஆண் பிள்ளைகள் சவாரி செய்வதுபோல் சவாரிசெய்யவேண்டுமென்றனள். இவள் தகப்பனர் அது வழக்கத்துக்கும் நாகரீகத்திற்கும் ஒழுக்கத்திற்கும் மாறுபாடானதினுல் கூடாதென்றனர். இந்தச்சண்டை பெருங்கூத்தாயிருந்தது. திரும்பி அவளை அவள தகப்பனர் கூட்டிவந்து விட்டனர்.

மணம்.

அவளுக்குப்பதினேழுவயதானபொழுது அனேகர் அவளை மணம்புரிய விரும்பியிருந்தார்கள். யௌவனமாப்பிள்ளைகளையெல்லாம் தள்ளிவிட்டாள். அவளைக்கேட்டுவந்த மிகவும் சிறந்த மாப்பிள்ளைகளுக் கெல்லாம் அவள்நடந்துகொண்ட விதமானது பொறுக்கக்கூடாததாயிருந்தது. ஆகையால் எல்லோரும்வந்து சும்மாபோயினா. கலியாணம் செய்துகொள்ள வேண்டுமோ அலலது வேண்டாமோவென்ற விசாரமே அவளுக்கில்லை. ஒருநாள் அவளுடைய செவிலி அவளைநோக்கி "உன்னைமணம்புரிய விரும்பிவரும் தகுந்த யௌவன புருஷர்களையெல்லாம் உன்னுடைய மூர்க்கநடையினுலும் ஒருவர் கட்டுக்குள்ளடங்காக்குணத்தினுலும் வெறுத்து ஓடும்படி செய்கிருய். இனி உன்னை மணமுடிக்க வருவர் யார்? எதோ இனி உன்னை விவாகஞ்செய்ய விரும்பி வரக்கூடிய ஒரு மனிதனைக்காட்டிப்போடு பார்ப்போம்" என்று அறைகூவி இன்னும் அவளை உறுத்தி இடிக்கும்படி அவள் அறுபது வயதுக்கு மேற்பட்ட கிழவனுகிய ஜெனரல் ப்ளவாட்ஸ்கி (General Blavatskey) என்னும் பிரபுவைச் சுட்டி "நீ குரூபி அந்தங்கெட்டவன் சிறகிழந்த அண்டங்காக்கை யென்று கண்டபோதெல்லாம் சொல்லிச் சிரிக்கும் அந்தகக்கிழவன் கூட உன்னைக்கட்டமாட்டான்போ" வென்று இகழ்ந்து இடித்துச் சொல்லினள். இப்படிச் செவிலி கூறிய மூன்று தினங்களுக்குள் ஹேலேனாம்பாள் அந்த ஜெனரல்ப்ளவாட்ஸ்கி தன்னை வந்து விவாகஞ்செய்து கொள்ளுமாறு கெஞ்சும்படி செய்துவிட்டாள். விளையாட்டில்

இப்படி அவள் செய்தது வினையாய் முடிந்தது. ரஷ்ஷியா தேச வழக்கப்படி ஒருவன் கேட்டுத் தானும் சம்மதித்து விட்டால் கலியாணம் செய்தே தீரவேண்டும். தட்டப்படாது. சட்டமு மப்படியே. அவளுக்குத் திகில் பிடித்துக்கொண்டது. கலியாணம் நிச்சயமாய்விட்டது. கோவிலுக்குக் கலியாணத்திற்காக அழைத்துக்கொண்டுபோகப்பட்டாள். ஜெனரல் ப்ளவாட்ஸ்கி மணக்கோலத்துடன் கோவிலுக்குவந்தார். கோவில் குருக்கள் விவாகசடங்கை நடத்தி வழக்கம்போல் கடைசியாக ஹெலெநாம்பாளை நோக்கி "உனது புருஷனை உபசரித்து அவருக்கு அடங்கிக் கீழ்ப்படிந்து நடத்தல்வேண்டும்" என்றவுடனே அவளது இளமுகம் கடுஞ்சினத்தினால் இரத்தம் பொங்கினதுபோல் செவந்து பின்னால் சாமுஞ்சிபோல் விளர்த்து விட்டது. அவளும் பல்லைக்கடித்துக்கொண்டு "உண்மையாகவே நான் மாட்டேன்" என்று பதில் அளித்தனள். உண்மையாகவே அவள் சொன்னபடியே செய்தாள். உடனே ஜெனரல் ப்ளவாட்ஸ்கி அவளை மனையாட்டியென்று வாயினால் சும்மா அழைப்பதற்கும் கூட சந்தர்ப்பங்கொடாமல் அவரை விட்டு ஓடி ஒளித்தனள். மேனாட்டு வழக்கம் புருஷன் பெயர் பெண்களுக்குக் கலியாணமானபின் வைத்தழைப்பதானபடியால் நமது ஹெலெநாம்பாள் அம்மணிக்கு இப்பால் ப்ளவாட்ஸ்கி அம்மணி யென்று பெயர் வந்தது. ஆனால் இப்பெயரால் இவளையழைப்பது இவட்குப்பிரியமில்லாமலே யிருந்தது. ஹெலெநாம்பாள் என்று எல்லோரும் சொல்வதில்தான் விருப்பம்.

இப்படிப் பதினேழாவது வயதில் கலியாணம் ஆகியும் ஆகாமலிருக்கும் பொழுது தன் தேசத்தைத் துறந்து சென்று பத்து வருஷம் மத்திய ஆசியாவிலும் இந்தியாவிலும் தென்னமரிக்காவிலும் ஆப்பிரிக்காவிலும் கிழக்கு ஐரோப்பாவிலும் மூலை முடங்குகளெல்லாம் சென்று சஞ்சரித்தனள்.

[இன்னும் வரும்]

தி. மீனாக்ஷிசுந்தரம்பிள்ளை.

மனிதனது எழுகூறு.

[தொடர்ச்சி.]

I. திண்பூதவுடல்

ஒவ்வொரு க்ஷணமும் திண்பூதவுடலினின்றும் அணுக்கள் அல்லது புழுக்கள் உதிர்ந்துகொண்டே யிருக்கின்றன வென்று முன் நாம் சொன்னோம். அவைகள் உதிரும் வீதப்படியே உதிர்ந்துகொண்டு வேறு நூதன அணுக்கள் வந்து சேராமலிருக்குமாளுல் இவ்வுடலிலுள்ள அணுக்கள் எல்லாம் உதிர்ந்து போவதற்கு ஏழு வருஷங்கள் செல்லும் என மேனுட்டுக் கலைஞர்கள் கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் அசுத்த ஆகாரங்களால் கட்டப்பட்ட வுடலானது சுத்தமாகவேண்டுமானுல் அசுத்தவுணவை முற்றும்நீக்கிச் சுத்தபோஜனமாய் ஏழுவருஷம் புசித்துக்கொண்டுவரல்வேண்டும். அப்பொழுது இத்தேகத்திலுள்ள அசுத்த அணுக்கள் எல்லாம்போய்ச் சுத்த அணுக்களாகவிருக்கும். நமது பெரியோர்கள் தேகசுத்தம் மனச்சுத்தம் எல்லாவற்றிற்கும் சேர்த்து பனிரெண்டுவருஷம் வேண்டியிருக்கிறதென்று, தான் உபதேசம்பெறுவதற்குமுன் பனிரெண்டுவருஷம் குருகுலவாசம்பண்ணும்படியாய் விதித்திருக்கிறார்கள். இதனுற்றுன் ஞானநூல்கள் எல்லாம் "பனிரெண்டுவருஷங் காத்திரு" வென்று கூறும். தீபமேற்றி வெளிச்சமுண்டுபண்ண வேண்டுமானுல் தகழி, திரி, எண்ணெய் மூன்றும் சுத்தமாயிருக்கவேண்டும். அப்பொழுது சுடரைத் திரியினிடம் காண்பிவித்தவுடன் திரி பற்றிக்கொண்டு தெளிவாய் எரிந்து பிரகாசிக்கும். அப்படியின்றித் தகழி விளக்கப்படாமல் களிம்பேறியும் எண்ணெய் தூசி நிறைந்தும் திரி அழுக்குப்படிந்தும் இருந்தால் சுடரை நெடுநேரம் திரியினிடம் காட்டவேண்டும். திரியில் பற்றினும் மங்கி மங்கி எரிந்து சற்று நேரத்திற்கெல்லாம் சுடர்கெட்டுப்போய்விடும். இதுபோல் எல்லாதேகங்களும் சுத்தமானபிறகு குரு உபதேசித்தால்தான் ஆத்துமப்பிரகாசம் மங்காமல் மேலும் மேலும் ஓங்கும்.

இந்ததேகம் சுபாவத்தில் சுத்தமாவதற்கு ஏழுவருஷம் சென்றாலும் சில மூலிகைகளாலும் ஔஷதங்களாலும் தேகத்தின் அணுக்கள் மிகவும் துரிதமாய் உதிர்ந்து போம்படி செய்யலாம். இதற்குக் கற்பம் சாதித்தல் என்று பெயர். குருவானவர் தன்னையடைந்த சிஷன் மிகுந்த பரிபக்குவமுள்ளான் என்று கண்டால் அப்பொழுது அவனுக்குச் சில கற்பங்கள் உள்ளே கொள்ளும்படி கொடுத்து தேகத்தை விரைவில் சுத்தம் செய்து விடுவார்கள். கற்பங்களினுல் ஆறுமாதத்திலும் ஒரு வருஷத்திலும் தேகம் பூரணமாய்ச் சுத்தியாய் விடும். கற்பஞ்சாதித்துச் சட்டை கழட்டல் என்பது இது தான்.

II. நுண்பூதவுடல்.

இவ்வுடலுக்கிட்டிருக்கும் பெயரினாலேயே இந்தத்தேகத்தைக்கட்டும் அணுக்கள் மேல் நாலு நிலைகளைச் சேர்ந்தனவென்று விளங்கும். இத்தேகம் திண்பூதவுடலின் உருவம் என்னவோ அந்த உருவம் தான் இந்த நுண்பூதவுடலும். நமது ஐம்புலன்களுக்கும் தெரியாமல் சூக்ஷமமாயிருக்கும் மேல் நான்கு நிலைகளாகிய ஆகாசங்கள் அல்லது ஈதர்கள் நிலையிலுள்ள தத்துவத்தால் ஆகியது இந்த சரீரம் ஆயினும் பிருதிவிதத்துவத்தைச் சேர்ந்ததே. அதாவது திண்பூதவுடலைக்கட்டும் கீழ் மூன்று நிலைப்பிருதிவிதத்துவத்தை நீக்கி மேல் நான்கு நிலைப்பிருதிவிதத்துவத்தினால் கட்டப்பட்டது நுண்பூதவுடல். இங்கிலீஷில் இந்தவுடலை "ஈதரிக் டபில்" (Etheric Double) என்பார்கள். இதன்பொருள் ஈதர்நிலைத் தத்துவத்தினாலாய சாயல் அல்லது நகல் அல்லது பிரதி என்பதே. இவ்வுடல் திண்பூதவுடலை ஒட்டியிருக்கின்றது. ஆயினும் அதினின்றும் வேறாய்ப் பிரியக்கூடியது. ஆனாலும் இது திண்பூதவுடலைவிட்டு வெகுதூரம் செல்ல மாட்டாது. அதை ஒட்டியும் அடுத்துமே யிருக்கும். நோயின்றிச் சுகமான சரீரம்பொருந்திய சாதாரண மனிதர்களில் திண்பூதவுடலும் நுண்பூதவுடலும் பிரிதல் மிகவும் கடினம். ஆனால் பேய்பிடித்தோர் என்றும், பேய்கொண்டோர் என்றும் பேயுருக்கொண்டோர் என்றும் பேயுறைந்தோர் என்றும் காற்று சங்கைகொண்டோர் என்றும் பலவிதமாய்த் தமிழிலும் * இங்கிலீஷில் இக்காலத்திற் "**மீடியங்கள**" (Mediums)

---

* கிறிஸ்து மதசித்தாந்தப்படி 1846 வருஷத்தில் அமெரிக்காதேசத்தில் **வாக்ஸ்** (Fox) என்பவன் குடும்பத்தில் முதல் ஒரு விநோதம் நடந்தது. வீட்டில் எங்கும் பட பட வென்று தட்டும்படியான சத்தம் உண்டாகிக்கொண்டிருந்தது. இந்த சத்தம் எப்படி, யாரால் உண்டாகின்றது என்று தெரியக்கூடவில்லை. சிலகால[illegible]க்கிற்குப்பின் இந்த சத்தத்திற்குக் காரணம் அறிவுள்ள ஒரு சீவன் என்றும் நாம் [illegible] எப்படி சத்தம் உண்டாக வேண்டுமென்று எண்ணினோமோ அவ்விதமாக[illegible]வும் சத்தங்கள் அந்த சீவன் பிறப்பிவிக்கும் என்றும் கண்டுபிடித்து இத்தனை [illegible] தட்டுக்கு இன்னவெழுத்து என்று ஒரு குறி ஏற்படுத்திக் கொண்டு கண்களுக்[illegible]குத் தெரியாமலிருக்கும் அந்தச் சீவன் கொஞ்சகாலத்திற்கு முன் கொலையுண்ட ஒரு சிறு வியாபாரி என்று தெரிந்தது. பின்னால் சாதாரணமாய் இறந்துபோன பந்துக்கள் சிநேகிதர்கள் முதலானவர்களுடனும் சம்பந்தம் வைத்துக்கொண்டு சம்பாஷிக்கக் கூடும் என்றும் அது ஒரு விதமான கட்டுப்பாடுடைய தேகம் உள்ளவர்களால் கூடும்என்றும் ஒரு கொள்கை பிறந்து இப்பொழுது அமெரிக்காவிலும் ஐரோப்பாவிலும் இப்படிப்பட்ட தேகமுள்ளவர்கள் பலர் கிளம்பி அனேகவிதமான தோற்றங்களைக் காண்பிக்கின்றார்கள். இவர்களுக்கு **மீடியங்கள்** (Mediums) என்று

என்றும் சொல்லும் மனிதர்களில், இந்த நுண்பூதவுடலானது பிரயத்தன மன்றிக் கழன்று வெளிவருகின்றது. திண்பூதவுடலினின்றும் பிரிந்து

பெயர். மீடியம் என்றால் ஏது அல்லது உபகரணமென்று பொருள். இவர்கள்மூலமாய் இறந்துபோனவர்களுடைய உயிர்கள் மற்ற ஜனங்களுடன் சம்பாஷிக்கவும் உலகத்தில் மற்றவர்கள் பார்க்கும்படியாய் அனேகவினோதங்கள் காட்டவுமாயிருக்கிறபடியால் அவர்களுக்கு மீடியம் என்று பெயர் வந்தது. இவ்விதமாகிய ஜனங்கள் பெரும்பாலும் ஸ்திரீகளாயிருக்கிறார்கள். ஆண்பாலாரும் சிலருண்டு. நாம் காற்றுசங்கை கொண்டவர்கள் என்றும் பேய்பிடித்தவர்கள் பிரமராக்ஷசி பிடித்தவர்கள் என்றும் சொல்லும் ஜனங்களும் இப்படிப்பட்டவர்களே. இவர்கள் மூலமாய் இறந்தவர்களிட மிருந்து பலவிதமான கேள்விகளுக்கு விடைபெற்று அதன்மேல் ஒருவிதமான மதக்கொள்கையும் உண்டாயிற்று இம்மதக்கொள்கைக்கு "ஸ்பிரிக்ஷுயலிஸ்ம்" (Spiritualism) என்றும் இம் மதத்தையனுசரித்தோர்க்கு "ஸ்பிரிக்ஷுயலிஸ்டு" E (Spiritualists) என்றும் பெயர். இப்பதங்களுக்குச்சொல்லருத்தம் என்னவென்றால் பரலோகத்திலுள்ள உயிர்களுடன் சம்பாஷிக்கக்கூடும் என்று சித்தாந்திக்கும் மதம்என்றும் அப்படிசித்தாந்திப்போர் என்றுமாம். தமிழில் இந்த சித்தாந்தத்தைப்**பரமியம்** என்றும் சித்தாந்திகளைப்**பரமியர்** என்றும் இனியழைப்பாம். மீடியம் என்பதைத்தமிழில் அப்படியே மீடியம்என்றும் அல்லது **உபகரணி** யென்றும் கூறுவாம், உபகரணியை வைத்துக்கொண்டு பரமியர் கூடிக் கேள்விகள் கேட்பதற்கும் விநோதங்கள் உண்டாவதைப்பார்க்கவும் கூடி உட்காருதலுக்கு "ஸெயான்ஸ்" (Seance) என்று பெயர். ஸெயான்ஸ் என்பதற்கு உட்காருதல் கொலு வென்று அருத்தம். தமிழில் இதற்குப் **பரமியகொலு** வென்றும் இப்படிக்கூடுமிடத்திற்கு **பரமியகொலுமண்டபம்** என்றும் சொல்லுவாம். ஸெயான்ஸ்களில் அரூப உயிர்கள் மீடியங்களில் ஆவேசித்துப் பேசுவதும் விநோதங்கள் உண்டாக்குவதுமன்றி சில காலங்களில் மீடியங்களைவிட்டு விலகித் தனியாய் ரூபமெடுத்துக்கொண்டு பார்க்கும் பலருக்கும் தோன்றுகின்றன. அப்பொழுது உயிர்கள் உருவெடுத்தன வென்றும் உருவாகின வென்றும் உருபிகரித்தன வென்றும் விக்கிரகமாயின வென்றும் விக்கிரகித்தன வென்றும் சொல்லலாம். இங்கிலீஷில் "மெடீரியலைஸிங்" (Matiralising) என்று சொல்லுகிறார்கள் இச்செயலை.

நிற்கும் பொழுது இவ்வுடலானது † தெளிநோக்கர்களுக்குத் திண் பூதவுடலின் சரியான நகல் அல்லது பிரதியாகவும் அவ்வுடலுடன் மிகவும் மெல்லிய நுண்மையான நூலிழையால் இணைந்திருப்பதாயும் தெரிகின்றது. இவ்விரண்டு தேகங்களுக்கும் உள்ள சம்பந்தம் மிகவும் நெருங்கியது. நுண்பூதவுடலில் ஏதாயினும் ஒருவடுச்செய்தால் அது திண்பூதவுடலிலும் காயமாகத் தோன்றும்படி அவ்வளவு அந்நியோந்நியமான சம்பந்தம் இரண்டுக்கும் உளது. அதாவது நுண்பூதவுடலுக்குச் செய்த கெடுதி திண்பூதவுடலிலும் தாக்கும். இப்படித்தாக்குவது கலைஞர்கள் எதிர்த்தாக்கம் அல்லது உதைப்பு என்று சொல்லும் விதத்தினால் உண்டாகின்றது. இந்தமாதிரி நிகழ்ந்ததற்கு அநேக திருஷ்டாந்தங்கள் அனுபவத்தில் உள. **அடால்வேடி ஆஷியர் (Adolphe D' Assier)** என்னும் நாமந்தரித்த பிரபல கலைஞர் ஒருவர் சூக்ஷ்ம சரீரங்கள் உளவா இறந்த பின் மனிதன் உளனுவென்னும் விஷயங்களை அனுபவமாய்க்காணவேண்டித் தீர்க்

---

† தெளிநோக்கர்-தெளிவான பார்வையுடையவர் அல்லது சூக்ஷமக்கண் திறக்கப்பட்டவர் ஞானக்கண் திறக்கப்பட்டவர். இங்கிலீஷில் (Clair Voyants) என்று சொல்லுவார். இவர்கள் தூரதேசத்தில் நடக்கும் சங்கதிகளையும் ஊனக்கண்களுக்குத் தெரியாமல் மறைவா. இடங்களிலிருக்கும் பொருள்களையும் மனதில் நிகழும் சங்கதிகளையும் அறியவும் பார்க்கவும் கூடும். இந்தச்சக்தி யோகாப்பியாசத்தினால் சாதாரண மனிதர்களுக்கு உண்டாகின்றது. சிலருக்குப் பூர்வ ஜன்மங்களில் செய்து விட்டகுறை அப்பியாசங்களினால் இப்பொழுது சுபாவமாக சிறு வயது முதல் இந்தச் சக்தியிருக்கின்றது இவர்களைப் **பிறவித்தெளி நோக்கர்** என்பர். இந்தப் பார்வைக்குத் **தெளிநோக்கு** என்று பெயர். இங்கிலீஷில் **"க்ளேர் வாயன்ஸ்"** (Clair Voyance) என்பர். திண்பூதவுடல் நீங்க மற்ற உடல்களின் கண்கள் திறந்து சூக்ஷம உலகங்களையும் தேகங்களையும் பொருள்களையும் பார்க்கும் சக்திக்குப் பொதுவாய்த் **தெளிநோக்கு** என்றும் **சூக்ஷ்ம நோக்கு** என்றும் பெயர். காரண சரீரத்திற்கும் அதற்கு மேற்பட்ட சரீரங்களுக்கும் உள்ளபார்வையால் பார்த்தற்கு **ஞானப்பார்வை ஞான நோக்கு ஞானக்கண்** என்றுபெயர். மனோமயகோசத்தின் கண்களால் பார்த்தற்கு **மனக்கண் பார்வை** யென்று பெயர். ஒரு சரீரத்தின் கண்ணால் அந்தச் சரீரத்தையும் அதற்குக் கீழ்ப்பட்ட சரீரங்களையும் தத்துவங்களையும் பார்க்கக் கூடுமேயல்லாது அதற்கு மேலான சரீரங்களையும் தத்துவங்களையும் பார்க்க முடியாது. நுண்பூதவுடலின் கண்ணால் நுண்பூதவுடலையும் அதற்குக்கீழ்ப்பட்ட திண்பூதவுடலையும் இவ்வுடல்களுக்குப் பொருந்திய தத்துவங்களையும் காணலாம். மேலான காமவுடல் மனவுடல் முதலிய தேகங்களைக்காணலாகாது. ஞானக்கண்ணால் எல்லா தேகங்களையும் தத்துவங்களையும் காணலாம்.

கமாய் ஆராய்ச்சி செய்து தான் கண்ட அனுபவங்களை 'இறந்தபின் வெளி வந்த மனிதர்' (Posthumdus Humavity) என்று பெயர் கொடுத்து ஒரு நூல் எழுதியிருக்கிறார். அதில் நுண்பூதச்சாயல் தேகத்திற்குச் செய்த கெடுதி திண்பூதவுடலுக்குத் தாக்கின திருஷ்டாந்தங்கள் இரண்டு சொல்லு கிறார். அவையாவன.

1. ஹென்றி ஜோன்ஸ் (Henry Jones) என்பவனுடைய சிறு குமாரனாகிய ரிச்சர்ட் (Richard) என்பவன் ஜேன் ப்ருக்ஸ் (Jane Brooks) என்னும் மாந்திரியமாது ஒருநாள் தொட்டு சினேகிதவாஞ்சையிற் செய்வது போல அவன் கையைப்பிடித்து அப்பால் அவன் உடம்பில் ஒரு பக்கத்தை நீவிவிட்டு அவனுக்கு ஒரு ஆப்பில் பழம் கொடுத்தாள். அப்பையன் உடனே அப்பழத்தைக் கொண்டுபோய்ச் சமைத்துச் சாப்பிட்டான். சற்று நேரத்திற்செல்லாம் அவனுக்குக் கடினமான ஒரு வியாதி வந்து தொடர்ந்து கொண்டது. ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமை இந்தப் பையன் மிகவும் வருத்தப் படுகையில் அவன் பக்கத்தில் அவன் தகப்பனும் கில்ஸன் (Gilson) என்னும் ஒரு சினேகிதனும் இருந்து பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். சுமார் மத்தியான நேரத்தி[illegible] அந்தப்பையன் திடீரென்று "அதோபார் ஜேன் ப்ருக்ஸ் (Jane Brooks)" என்றான். அவர்கள் "எங்கே எங்கே" என்றார்கள். அதற்குப்பையன் விரலைச் சுட்டிக்காட்டி "அதோ சுவர் அருகில். அதோ விரலுக்கு நேராய் உங்களுக்குத்தெரியவில்லையா?" என்றான். இந்த மாந்திரியக்காரிக்குத் திண்பூதவுடலைத் தன் வீட்டில் விட்டு நுண்பூத வுடலில் வேறு இடங்களுக்குப் போகவும் சுவர்களுக்குள் புகுந்து செல்லவும் சக்தியிருந்தது. இந்தப்பையன் கண்ணுக்கு மாத்திரம் அவள் காணப்பட்டாள். மற்றவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. ஆயினும் பையன் காட்டின பக்கம் கில்ஸன் (Gilson) குதித்தோடி ஒரு சத்தியினால் வீசினான். உடனே இந்தப் பையன் "அப்பா, ஜேன் (Jane) கையில் கில்ஸன் (Gilson) காயம் பண்ணிவிட்டான். அவள் உடம்பெல்லாம் இரத்தமாய் விட்டது" என்றான். க்ஷணத்தில் தகப்பனும் கில்ஸனும் போலீஸ் சேவகன் வீட்டிற்கு ஓடினார்கள். அந்தச் சேவகன் இவர்கள் சொன்னதை முழுவதும் சாவதானமாய்க் கேட்டு உடனே இவர்களுடன் குற்றஞ்சாற்றப்பட்ட ஜேன்ப்ருக்ஸ் வீட்டிற்குச் சென்றான். அம்மூவரும் ஒன்றும் நிதானியாமல் சரேலென்று உள்ளே நுழைந்தார்கள். ஜேன் ஒரு நாற்காலியில் தன் ஒரு கையை மற்றொருகையால் பிடித்துக்கொண்டு உட்கார்ந்திருந்தாள். சேவகன் "தாயே சுகமா?" வென்றான். அவள் "அவ்வளவு நன்றாயில்லை, ஐயா," வென்றுபதிலளித்தாள். சேவகன் "ஒரு கையை இன்னொரு கையினால் ஏன் மூடி மறைத்துக்கொண்டிருக்கிறாய்?"

அவள் "ஓ, நான் எப்பொழுதும் அப்படித்தான் இருக்கிற வழக்கம்' சேவகன் "அந்தகலையில் ஏதோ வலி யிருக்கிறது போலும்" அவள் "இல்லை, சுத்தமாய் இல்லை." சேவகன் "அதில் என்னமோ இருக்கத்தான் வேண்டும், ஏதோ பார்க்கலாம்."

இப்படிச்சொல்லிக்கொண்டே அவள் தடுக்கததைக்கு அவள் கையைப் பிடித்துவிலக்கிப்பார்க்க முழுதும் இரத்தமயமாயிருந்தது. குழந்தை ரிச்சர்ட் சொன்னபடியே காயம் சரியாய் இருந்தது. அப்பொழுது அவள் "ஒரு பரும் ஊசிபட்டு இப்படி கோரமாய்க் கிழித்து விட்டது" என்று கதறினள். இவ்விதமான தீய காரியங்கள் கொள்ளை கொள்ளையாய் இப்பாதகி செய்திருப்பதாகப்பின்னுல் அநேக சாக்ஷிகள் கூறினர்கள். அதன்மேல் 1658 ம் வருஷம் மார்ச்சு மாதம் 16 ம் தேதியில் கோர்ட் (Court) என்று இப்பொழுது வழங்கும் நியாஸ்தலத்தில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டு விசாரணை நடந்து அவள் தண்டனையடைந்தாள். உடனே குழந்தை ரிச்சர்ட் பட்டுக்கொண்டிருந்த பாடும் அவதியும் நின்று விட்டன. இந்தக் கேஸ் Case விசாரித்தவர்கள் ராபர்ட் ஹண்ட் (Robert Hunt), ஜான்க்யாரி (John Carry) என்னும் இரண்டு பிரபலமான ஜட்ஜிகள்.

2. ஜுலியானு காக்ஸ் (Jnliana Cox) என்பவள் எழுபது வயது சென்ற கிழவி. அவள் பிச்சைக்கு வீடு வீடாய்ப்போய் வரும்பொழுது ஒரு வீட்டில் ஒரு நாள் கதவைத்தட்டினபொழுது அந்த வீட்டு வேலைக்காரப் பெண் கதவைத்திறந்து கடு கடு சிடு சிடு வென்று முகங்காட்டி விரட்டினள். அப்பொழுது கிழவி "நல்லது குழந்தாய் நல்லது இன்று சாயந்திரத்திற்குள் பார் தெரியும்" என்று சொல்லிக்கொண்டு போயினள். அன்றிரவே இந்தப்பெண்ணுக்கு மிகவும் பயங்கரமான வலிப்பும் இழுப்புங் கண்டன. துடி துடித்துக்கொண்டிருந்தாள். சற்று வலிப்பும் இழுப்பும் சுமாரான போது அவள் அந்த வீட்டுச் சனங்களை யெல்லாம் உதவிக்கு வரும்படி கூவி "பாருங்கள் பாருங்கள் இந்தச் சண்டாளப் பழிகாரி இந்தப் பிச்சைக்காரி என்னைத் துரத்திப்பிடிக்கிறாள்" என்று சொல்லிக்கொண்டே விரலைச் சுட்டிக் காட்டினள். அங்கு மற்றவர்கள் கண்ணுக்கு ஒன்றுந்தெரியவில்லை. "அவளுக்கு ஏதோ பிரமை, பயித்தியமோ பேய்க் குணமோ உளறிப்பிதற்றுகிறாள்" என்று அவர்கள் போய் விட்டார்கள். ஆனல் அந்தப் பெண்ணுக்கு வலிப்பு வந்து கொண்டே யிருந்தது முன் போலவே கூவிக்கொண்டிருப்பாள்.

ஒரு நாள் வலிப்புந்தொந்தரையும் சற்று நின்ற காலத்தில் அவளது நல் வேளையானது கத்தி யெடுத்துத் தயாராய் வைத்துக்கொண்டிருக்கும்படி

அவன் மனதில் தோன்றிற்று. வழக்கம் போல் ஜூலியானு காக்ஸ் (Juliana Cox) சாயா ரூபத்தில் தோன்றினள். அப்பொழுது இந்தப்பெண் கையிலிருந்த கத்தியினுல் மற்றவர்கள் கண்ணுக்குத் தெரியாமலிருக்கும் இவள் விரோதியாகிய அந்தப்பிச்சைக்காரியின் ரூபத்தின் மேல் வீசினுள். அவ்விடத்திலிருந்த ஜனங்கள் எல்லாம் பளிச்சென்று கத்தி மின்னினதை யும் உடனே அந்தப்பெண் படுத்திருந்த படுக்கையின் மேல் இரத்தம் சிந்தினதையுங் கண்டார்கள். கத்தி அந்தப்பிச்சைக்காரியின் மாயா ரூபக் காலின் மேல் பட்டுக் காயமானதாக அந்தப்பெண் சொல்லி "வாருங்கள் போய்ப்பார்க்கலாம்" என்ருள். உடனே அவளும் சில ஜனங்களும் ஜூலி யானு(Juliana) வீட்டுக்குப் போனுர்கள். அவர்கள் போனதின் காரணம் என்னவெனில் உண்மையாய்க் காயம் தேகத்தில் பட்டிருக்கிறதாவென்று நிச்சயப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டு மென்பதே. வீட்டுக்கு வந்ததும் கதவைத் தட்டினுர்கள். கதவு திறக்கவில்லை. கதவை உடைத்துத்திறந்து கொண்டு உள்ளே விரைவாய் நுழைந்தார்கள். ஜூலியானு காலில் புதி தாய் அப்பொழுதுதான் கட்டு கட்டியிருந்தது. அவிழ்த்துப்பார்க்க அந்தப் பெண் சொன்னவிடத்திலேயே காயமிருந்தது. மேலும் அந்தக் காயம் கத் திக்கு ஒத்திருந்தது. ஆனுல் இந்தப் பெண்ணுக்கு வலிப்பும் ஜூலியானு வின் சாயா ரூபம் வந்து தொந்தரை செய்வதும் நிற்கவில்லை. பின்னுல் ஜூலியானுவைப் பிடித்துக் குற்றஞ் சாட்டினுர்கள் கோர்ட்டில் விசாரணை நடந்து அவள் மேல் குற்றம் ருசுவாய் அவள் தண்டனையடைந்தாள். அப் பால் அப்பெண்ணின் வருத்தமும் நீங்கிற்று.

இவ்விரண்டும் இங்கிலாந்து கோர்டு ரிக்கார்டுகளிலிருந்து எடுத்து எழுதப்பட்டன.

சூனியம் செய்கிறவர்கள் இந்த நுண்பூதவுடலைத்தான் தாக்குகிருர்கள் சாதரணமாய்த் திண்பூதவுடலினின்றும் நுண்பூதஉடல் பிரிந்தால் திண் பூதவுடலில் பிராணிகளை மிகவும் குறைந்து இந்த குறைவுக்குத் தகுந்தபடி நுண்பூதவுடலில் ஜீவன்கள் அதிகப்படுகின்றது. கர்னல் ஆல்காட் (Colonel Olcott) மேலே சொன்ன இரண்டு திருஷ்டாந்தங்கள் எடுத் தெழுதி புஸ்தகத்தில் அடியில் வருமாறு குறிப்பு எழுதியிருக்கிருர்.

" நுண்பூதவுடலைப்பிதுக்கி வெளியே செலுத்தப் பழகித்தேர்ந்த சயர்த் தனுங்கூட, நுண்பூதவுடல் பிரிந்தபொழுது திண்பூதவுடல் ஒளிமங்கித் திமிர்த்தது போலும் மனம் அதிக ஆழ்ந்த சிந்தனையில் கவலைகொண்டது போலும், கண்ணொளி மய்ங்கிச் சீவனில்லாதது போலும், இரத்தாசயம் சுவாசாசயம் இவைகளின் செயல்கள் மிகத் தளர்ந்தும் மெலிந்தும் பெரும்

பான்மை தேகச்சூடு மிகக்குறைந்தும் இருக்கின்றன. இந்த மாதிரி சந்தர்ப்பங்களில் திடீரென உரத்த சத்தம் செய்வதும் சரேலெனச் சந்தடியுடன் அந்த அறைக்குள் விரைந்து புகுவதும் மிகவும் அபாயம் விளைவிக்கும். ஏனெனில் இப்படிச் செய்யும்பொழுது சடிதியான எதிர்த்தாக்கத்தினால் நுண்பூதவுடல் திண்பூதவுடலுக்குள் அவசரமாய திடீரென நுழையப்போவதில், இரத்தாசயமாகிய இருதயமானது அதிர்ந்துகுலுங்கிக் குலுங்கித் திக்குத் திக்கென அடித்துக் கொள்ளுகின்றது அதனால் மரணமும் சம்பவிக்கக்கூடும்."

[தொடரும்]

தி. மீனாக்ஷிசுந்தரம்பிள்ளை.

மனோன்மனிபூஜைக்கு மதுமாமிசம் அவசியமா?

சென்ற பிப்பிரவரிமாதப் பானுவில் "குடியின்கேடு" என்னும் விஷயத்தில் கட்குடி நன்மையைத்தருவது என்று சாதிப்பவர்கள் கூறுங் காரணங்களில் சக்திபூஜை முதலிய தேவதாபூஜைகளுக்கு மது உபயோகமாகிறதென்பது ஒன்று என்று கூறி அப்பால் "பொய், கொலை, களவு, காமம், முதலிய மகாபாதகங்களோடு சாராயக்குடியையும் சேர்த்த சாஸ்திரம் தெய்வப்பிரார்த்தனைக்கு ஏற்படுத்தி யிருக்குமா? அல்லது அதற்குக் கொடிய தண்டனை ஏற்படுத்தி யிருக்குமா?" என்றுவினவி கட்குடியர் கூறுங் காரணம் ஆதரவற்றதென நாட்டியிருக்கின்றது. ஆனால் உண்மையில் சில சாஸ்திரங்கள் அகிலமெல்லாம் ஈன்றருளிய அமலையாகிய எமதம்மையின் அருச்சனைக்கு மது மாங்கிஷம் வைத்து நிவேதனஞ்செய்தல் அவசியம் என உறுதியாய்க் கூறுகின்றன. உதாரணமாக வராகிமாலையில் 71-வது செய்யுள் முன்னிரண்டு அடிகளில்

"மதுமாங்கிஷானந்தி பாதா ரவிந்தத்தை மாலயனும்
மதுமாங்கிஷங்கொண்டுநாள்தோறும் போற்றி வணங்கி நிற்பார்"

என்றும், 72-வது செய்யுளில்

"மதுமாங்கிஷமன்றி வாராகி பூஜைக்கு வண்மையில்லை
மதுமாங்கிஷமென்று மத்திமம் பேசுவர் மாமறையோர்
மதுமாங்கிஷம் விட்டு மாலயன் தேவரும் வாழ்வதில்லை
மதுமாங்கிஷங்கொண்டு நாள்தோறும் போற்றி வணங்குவரே."

என்றும், 73-வது செய்யுளில்

"மாதங்கி பூஜையை ஆகாதெனச்சொல்லு மாந்தரெல்லாம்
பாதங்கி ஆகிட மீளா நரகில் பதைபதைத்துப்
பேதங்கமாகிப் பின் கைகால் குறைந்து பெருமை கெட்டு
வாதங்கமாகி விழுவார் நரகில் வருந்துவரே."

என்றும் கூறியிருக்கின்றது. இப்பாக்களினால் மதுமாங்கிஷம் மகேஸ்வரியின் பூஜைக்கு இன்றியமையாதது எனத் தெளிவாய் விளங்குகின்றது. சித்தர்கள் நூல்களிலும் சக்தி பூஜனைக்கு மதுமாங்கிஷம் வைத்து நிவேதித்தலைப் புகழ்ந்து கூறியிருக்கின்றது. இப்படிப்பட்ட சாஸ்திரங்களின் ஆதரவு கொண்டே குடி விரும்பிய குடிகேடர்கள் தேவி பூஜைக்கு சுராபானமும் மாங்கிஷ பக்ஷணமும் அவசியம் என்றும் அவையில்லாவிடில் தேவி பிரசன்னமாகாள் நற்கதி கூட்டாள் என்றும் நுட்பமதியில்லாத பேதைகள் பலருக்கும் போதித்துத் தங்கள் கெட்டது மல்லாமல் அவர்களையும் படுகுழியில் விழும்படி செய்கின்றார்கள். சற்று புத்தியை யூன்றிவிசாரித்தாலோ அன்பர் அறிவில் அமர்ந்து நின்று அருள் ஆனந்த ஆடல் புரியும் அமல அம்பிகைதானோ மதியை மாய்க்கும் மதுவை மனமகிழ்ந்து மேவுவள்? ¶ஆலையாகிய ⁑ஆலம் அருந்தி அகத்திலிருந்து அறிவை யோட்டும் ‡அஞ்ஞனது †அஞ்சனம் அடர்ந்து ஆபாச மிகுந்த உளத்தில் நின்று தாண்டவம் ஆடுவள்? கருணையே வடிவாயமைந்த சித்தர்களும் முனிவர்களும் மகரிஷிகளும் அறிவை அழிப்பது ‖அயர்வை *அளிக்கும் ⁑அம்மியத்தை ‡அருந்தவும் பஞ்சமாபாதகத்தில் ஒன்றாகிய கொலையினால் வரும் மாங்கிஷத்தைப் புசிக்கவும் சொல்லுவார்களா கனவிலும் எண்ணுவார்களா? என்பது யாவருக்கும் விளங்கும். கள் வைத்துப் பூசித்தும் கள் உண்டும் கருணைம்பாளைக் காணக் காதலித்தல் †மறலிகைப் படுத்தும் §மலினம் நிறைந்த *மருளேயாம். ஆனால் இத்துர் வழக்கம் வருவதற்குக் காரணம் சாஸ்திரங்களைப் பூரணமாய் வாசித்து ஊன்றி விசாரியாத குற்றமென்றே விளங்குகின்றது. மேற்சொன்ன சாஸ்திரங்களே மதுமாங்கிஷம் என்பதற்குப் பொருள் இன்னதென விளக்குகின்றன. எல்லாப் பாஷைகளிலும் ஒரு சொல்லாயிருந்து பல வேறு பொருள்களைத் தரும்படியான அநேக வார்த்தைகள் உள. காவியங்களிலும் சம்பாஷணையிலும் இப்படிப்பட்ட சொற்கள் வரும் பொழுது முன் பின் சந்தர்ப்பத்தைப்பார்த்து யோசித்துப் பொருள் கொள்ளல் வேண்டும். இல்லாவிடின் விபரீதம் விளையும்! உதாரணமாக புட்கரம் என்னும்

¶ ஆலை—கள்.
⁑ ஆலம்—விஷம்.
‡ அஞ்ஞன்—அறிவிலான்.
† அஞ்சனம்—இருள்.
‖ அயர்வு—மயக்கம்.
* அளித்தல்—கொடுத்தல்.
⁑ அம்மியம்—கள்.
‡ அருந்தல்-புசித்தல்.
† மறலி—யமன்.
§ மலினம்—குற்றம்—மாசு.
* மருள்—மயக்கம், அஞ்ஞானம்.

ஒரு சொல் வாளாயுதம்—வாளுறை—வாத்தியம்—நீர்—தாமரைப்பூ—வெனப்பல பொருள் பயப்பதாயிருக்கின்றது. எதிரி படையெடுத்து வந்து விட்டதாய்க்கேட்ட ஒரு அரசன் "எதிரி மேல் போர் புரியப் போதல் வேண்டும் புட்கரம் கொண்டுவா" வென்றால் வாளாயுதத்தைக் கொண்டு கொடுப்பதேயன்றி தாமரைப்பூவையும், வாத்தியத்தையும் கொண்டுபோய்க் கொடுத்தால் அரசனுக்குக் கோப மூண்டெழுந்து விடுமன்றோ? பகைவனைப் போரில் வென்று மீண்டு வாளாயுதத்துடன் வந்த அரசன் புட்கரம் கொண்டுவா வென்றால் வாளுறை கொண்டு கொடுத்தல் தகுதி. பூசைமுகத்தில் புட்கரம் கொண்டுவா என்றால் தாமரை மலர் என்று அருத்தங்கொண்டு அம்மலரைக்கொணர்ந்து கொடுத்தல் வேண்டும். அப்படியன்றி வாளாயுதத்தைக் கொண்டு போய் கொடுத்து நாம் சரியானபடி செய்கின்றோம் தகுந்த வெகுமதி கிடைக்கும் என்று எண்ணி நிற்கும் பேதையை யாருக்கு ஒப்பிடலாம்? போஜனத்தின் போது புட்கரம் கேட்ட அரசனுக்குச் சலத்தைக் கொடாமல் தாமரை மலரையாவது வாளாயுதத்தையாவது கொண்டு போய் நீட்டும் கசடனுக்கு எவ்விதப் பிரயோசனம் அரசனால் கிடைக்கும்?

ஒரு விஷயத்தின்மேல் பற்றுவைத்தவர்கள் ஒருநூலில் ஒரு செய்யுளைப் படித்துவிட்டுத் தங்கள் எண்ணத்தின்படி ஒரு பாட்டிருப்பதைக் கண்டுவிட்டால் உடனே மயக்கம்கொண்டு தங்களுக்கு ஆதாரம் கிடைத்துவிட்டதென்று எண்ணிக் குதிப்பது உலகத்தில் வழக்கமாயிருக்கின்றது. அவர்கள் அந்தப்பாட்டுடனே நின்றுவிடுவார்கள். மேற்சென்று பார்ப்பதில்லை. மேற்சென்று படித்தாலும் தாங்கள்கொண்ட எண்ணம்போல் கூறும்பாட்டை ஓரிடத்தில் பார்த்து அதனால் கொண்ட மகிழ்ச்சியானது அவர்கள் புத்தியைச் சூரியனை மறைத்த மேகத்தைப்போல மூடிப்பின்னால் சொல்லியிருக்கும் விளக்கத்தை அவர்கள் அறிவினின்று மறைத்துவிடுகின்றது இக்காரணத்தினால்தான் தேவிபூஜைக்கு மதுமாங்கிஷம் அவசியம் என்ற சுருதிக்குக் கள்ளும் ஊனும் என்று பொருள்படுத்திக்கொண்டு கள்ளும் ஊனும் காதலித்த கசடர்கள் கதியிழந்து திரிகின்றார்கள்

மேற்சொன்ன வராகிமாலையை நிதானித்துப் பூரணமாய் வாசித்தால் மதுமாங்கிஷம் என்பதற்குப் பொருள் வேறு என்று தெளிவாய் விளங்கும். இது செய்யாமல்தான் நற்கதி சம்பாதிக்கவேண்டி செய்யப்போன சக்தி பூஜையில் நரகத்தைப்பயக்கும் கள்ளையும் ஊனையும் அனுசரிக்கும்படியாய் விட்டது.

முன் சொன்ன வராகிமாலையில் 71-வது செய்யுளின் பின்னிரண்டு அடிகளில்

"மதுமாங்கிஷந் தின்று மாமறையோர் சிலர் மயக்கங்கொண்டு
கதிதானிழந்து நரகெய்துவாரவர் கள்ளர்களே."

என்றும், 74-வது செய்யுளில்

"மதுவாகிநின்றது விந்துவதாகும் அதுதனிலே
கதுவாகிநிற்கின்ற மாங்கிஷம் நாதங் கலந்துமொன்ருய்ப்,
பொதுவாகிநிற்கின்ற வஸ்துவைக்கூட்டிப் பொதிந்துநின்று
மதுமாங்கிஷானந்தி பாதாரவிந்தத்தை வாழ்த்திடுமே."

என்றும், 75-வது செய்யுளில்

"மதுமாங்கிஷமுடன் வஸ்துவுமூன்று வடிவெடுத்தால்
பொதுவாகி அண்டங்களாயிரத்தெட்டும் பொருந்திநின்று
பதியாய்ப் பலவுலகீரேழு மோடிப் பரந்துநின்று
மதுமாங்கிஷானந்தப் பேரொளியாகி வளர்ந்ததுவே."

என்றும் சொல்லியிருக்கிறது.

இச்செய்யுள்களால் மதுவென்பது விந்துதத்துவம் என்றும் மாங்கிஷம் என்பது நாததத்துவம் என்றும் தெளிவாய்த் தெரிகின்றது. நாத தத்துவத்திலிருப்பது சிவம். விந்து தத்துவத்திலிருப்பவள் சக்தி. நாதம் ஆதிதத்துவம். நாததத்துவத்தினின்றும் விந்து தத்துவம் உண்டாகின்றது. விந்துதத்துவத்தில் உள்ளும் புறமும் நாததத்துவங்கலந்திருக்கும் அவசரம் வஸ்துவென்று பெயர். விந்துதத்துவம் தனியாயிருக்கமாட்டாது. அதனோடு நாதம் கலந்தேயிருக்கும். விந்துதத்துவத்தில் பிரஞ்ஞையை நாட்டி ஆராதித்தால் சர்வசராசரங்களையும் ஈன்ற சக்தியைக் காணலாகும். இதைவிட்டுக் கள்ளையும் மாமிசத்தையும் வைத்துப் பூசித்தால் நமக்கும் தாழ்ந்த நிலையிலிருக்கும் பேய் பிசாசு பூதங்களைக் காணுவதேயல்லாது உலகமாதாவைக் காணுவதே யில்லை யில்லை இது சத்தியம்.

இந்த ஊனக்கண்களுக்குத் தெரியாமல் சூக்ஷ்மமாயிருக்கும் உலகங்களையும் அவ்வுலகங்களிலுள்ள ஜீவராசிகளையும் பொருள்களையும் பார்க்கும் வல்லமையை யோகத்தினுல் அடைந்த நாதாக்கள் மது மாமிசங்கள் விற்கும் இடங்களில் பூதப் பிரேத பிசாசுகள் கூட்டம் கூட்டமாய்க் கூடிக் களித்திருக்கின்றன வென்றும் அந்த நாற்றத்திற்கும் அவைகளுக்கும் கவர்ச்சியிருக்கின்றனவென்றும் மேற்படி வஸ்துக்களைப் புசிப்பவர்களைச் சுற்றியும் அவர்கள் தேகத்திற்குள் பூரணமாயும் அறைகுறையாயும் படிந்துதொங்கிக்கொண்டும் இருக்கின்றனவென்றும் குடியர்கள் தேகத்தில் அவைகள் தொடுத்துக்கொண்டும் தொங்கிக்கொண்டும் இருப்பதைப் பார்க்க மிகவும் கோரமாயிருக்கிறதென்றும் கூறுகின்றுர்கள், மதுமாமிசங்கள் வழங்கும்

இடங்களில் தங்குவதும் அவ்விடங்களுக்குச் சும்மாவாயினும் செல்வதும் அவைகளை புசிப்பவர்களிடத்தில் இணங்குவதும் சம்பாஷிப்பதும் பெருங் கேட்டை விளைப்பதேயல்லாது வேறு பிரயோசனந்தருவதேயில்லை. மிருகங்களைப்பலிகொடுக்கும் கோவில்களில் தெய்வம் விட்டு நீங்கி பூதப் பிரேத பிசாசுகளும் இன்னும் பலவித மிகத்தாழ்ந்த துஷ்ட கணங்களும் தங்குகின்றனவென்றும் அவிடங்களில் தெய்வகளையே கிடையாது என்றும் தேவர்களிருப்பதாக எண்ணுவது முழு மூடம் என்றும் சூக்ஷ்ம தேகங்களையும் சூக்ஷ்ம உலகங்களையும் எப்பொழுதும் ஞான விழியில் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் சித்தர்களும் முனிவர்களும் ஞானிகளும் விளம்புகின்றனர். உலகில் மனிதர்களுச்குத் தெய்வத்தின் பெயர்களில் ஒன்றை வைத்து அழைப்பது வழக்கம். அப்பெயர் வைத்தமாத்திரத்தினாலேயே அவன் அத்தெய்வமாவானா? சுப்பிரமணியம் என்று ஒரு மனிதனுக்கு நாமம் வைத்தமாத்திரத்தில் அவன் சுப்பிரமணியக்கடவுளாவானா? சிவகாமியென்று ஒரு பெண்ணையழைத்த மாத்திரத்தினாலேயே அவள் அகில நாயகியாவாளா? அது போல் உயிர்ப்பலி நடக்கும் கோவில்களிலுள்ள பூதங்களை மஹேஸ்வரியின் நாமங்களாகிய துர்க்கை யென்றும், காளி யென்றும் சொன்ன மாத்திரத்தில் அக்கோவில்களிலுள்ளவைகள் தெய்வமாகி விடமாட்டா. மது மாங்கிஷம் நாற்றம்பட்ட மாத்திரத்தில் தெய்வம் அவ்விடம் விட்டு ஓடிப்போய் விடும். தெய்வகளை தங்கி யிருக்கும் கோவில்களில் மதுமாங்கிஷம் சென்றால் தெய்வம் அவ்விடத்திலிருந்து நீங்கி விடும். ஆகையால் பலி நடக்கும் கோவில்களுக்குப் போவதும் கும்பிடுவதும் பிரயோசனமே யில்லை. பிரயோசனமில்லாமற் போவது மாத்திரமா? முடிவில் கெடுதியும் விளைவிக்கும் கீழ்மக்களையும் துஷ்டர்களையும் சார்வோருக்கு நற்பிரயோசனம் கிடைப்பதுண்டா? தற்காலத்திற்கு அநுகூலமாயிருப்பது போலிருந்தாலும் முடிவில் துன்பமே விளையும். இக் கோவில்களில் போய் ஆராதனை செய்வது குளிக்கப்போய்ச் சேற்றை பூசிக்கொண்டது போலும். நற்கதி தேடியே கோவில்களிற் சென்று ஆராதிப்பது. இவ்விதக் கோவில்களிலுள்ளவை ஈஸ்வரன் ஈஸ்வரி நாமங்களைத் தரித்துக் கொண்டிருப்பினும் பூதங்களே யாகையால் அவைகளுடைய கதிகளைத்தான் அவைகளை யண்டினவர்களுக்கும் கொடுக்கும். ஐயோ இவ்வுண்மையறியாமல் நாட்டுராயன் கோவிலுக்குப் போய் கொலை செய்து கும்பிடுவோர்கணக்கேயில்லையே. உயர் குலத்தவராகிய பிராமணாளும் சைவாளும் இக் கோயில்களுக்குச் சென்று ஆராதனை செய்கின்றார்களே. கேட்டால் தாங்கள் ஆடு கோழி வாங்கி பூசாரியிடத்தில் கொடுத்துப் பலியிடச் சொன்னதேயன்றி தங்கள் கையால் வெட்டவில்லை அதனால் தோஷமில்லை யென்று கூறுகிறார்கள். இதை விட மதியீனம் வேறுண்டா? தாங்கள் இன்னொருவனைக் கொண்டு கொலை செய்வித்

தால் தாங்கள் செய்ததல்லவா? அக் கோவில்களுக்குத் தாங்கள் போய் பலி முதலிய கொடுக்காமல் சும்மா கும்பிடுவதும் அறிவீனர்களாகிய கீழ் மக்களுக்கு இக்கோவில்களில் சென்று தாங்கள் பலி கொடுப்பது சரி யென்று எண்ணும்படி செய்வதால் தாங்கள் உடந்தைக்கு உள்ளாகாமற் போவார்களா?

மேலும் ஜனங்கள் ஆகார நிமித்தமாகவும் ஆராதனை நிமித்தமாகவும் கொலை செய்யும் எண்ணிறந்த பிராணிகளின் உயிர்கள் சூக்ஷ்ம லோகத்திற் சென்று அவ்விடத்திலிருந்து தங்களை வருத்தின இந்தக்கொடிய உலகத்தின் மீது பழியான எண்ணங்களையும் சாபங்களையும் மழை வருஷிப்பது போல் வருஷிப்பதினல் இவ்வுலகத்தில் கொடிய வியாதிகளும் கஷ்டங்களும் ஆபத்துக்களும் அடிக்கடி தோன்றுகின்றன வென்றும் கொலை ஒன்று மாத்திரமே உலகத்தினின்று நீங்கினல் மிகுந்த க்ஷேமம் உலகத்திற்கு உண்டாகும் என்றும் மகாத்துமாக்கள் முறையிடுகின்ருர்கள். இக்காரணம் கொண்டல்லவா தாயுமானவரும்

கொல்லா விரதம் குவலயமெல் லாமோங்க
எல்லார்க்கும் சொல்லுவதென் னிச்சை பராபரமே.

கொல்லா விரதத்தைக் கொண்டோரே நல்லோர்மற்
றல்லாதார் யாரோ அறியேன் பராபரமே.

என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினுர்.

ஆகையால் மது மாம்ஸ பக்ஷணம் நீங்கும்பொருட்டு நாம்பாடுபடுதல் நமது கடமையாகும். சாஸ்திரவிசாரணையில்லாத உயர் குலத்தவர்களும் போட்டிபோட்டுக்கொண்டு சாராயக்கடை கள்ளுக்கடைமீன் குத்தகைஏலங்களில் அழியும்படியான பொருள் லாபத்தை மாத்திரம் கருதி அவைகளின் இழிவைப்பாராது கூசாமல் ஏலங்கூறும் இக்காலங்களில் இவ்விஷயத்தைப் பற்றி சதாபிரசங்கிப்பதும் எழுதுவதும் இவ்விரண்டு கொடுமைகளும் உலகை விட்டு நீங்கவேண்டி சதாஈஸ்வரனைப்பிரார்த்திப்பதும் நல்லோர் கடனும்.

தி. மீனுக்ஷிசுந்தரம்பிள்ளை.

தர்மி லோபி சம்வாதம்

தர்மி, ஏன்காணும், கல்வியினருமை உமக்குத் தெரிந்திருந்தால் கருப்பாகவே நினைத்திருப்பீர். "தாயோ டறுசுவை போம் தந்தையொடு கல்விபோம், சேயோடு தான்பெற்ற செல்வம்போம்—ஆயவாழ், வுற்றாருடன்போம் உடற்பிறப்பாற் றோள்வலிபோம், பொற்றாலியோ டெவையும் போம்" அதாவது. ("தாய்போனால் அறுசுவையுண்டி யிழக்கவும், தகப்பன் போனால் கல்வியையிழக்கவும், தான் பெற்றபிள்ளை போனால் செல்வத்தை யிழக்கவும், பந்துக்கள் போனால் உண்டான வாழ்வனைத்துமிழக்கவும், சகோதரர்போனால் புஜபலமிழக்கவும், மனைவிபோனால் மேற்கூறிய யாவுமிழக்கவும் நேரிடும்") இந்த முதுமொழியின் வண்ணம் உமது தந்தையையிழந்ததனால் கல்வியை யிழந்துபோனீர். கல்விக்கிணையானது உலகிலெதுவேனுமுண்டோ? "கண்ணுடைய ரென்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு, புண்ணுடையர் கல்லாதவர்" அதாவது (கற்றவர்களே கண்களுடையவராகப் பாவிக்கப்படுவர், கல்லாதவர்கள் முகத்திலிரண்டுபுண்ணுடையவராகப்பாவிக்கப்படுவர்,) "தொட்டனைத்தூறு மணற்கேணி மாந்தர்க்குக் கற்றனைத்தூறு மறிவு" அதாவது, (மணலூற்றானது தோண்டின அளவாக நீரூறும், மனிதர்க்குக் கற்ற அளவாக அறிவு ஊறும்,) "யாதானு நாடாமால் ஊராமால் என்னொருவன், சாந்துணையுங் கல்லாதவாறு" அதாவது, (கற்ற ஒருவனுக்கு எந்தநாடும் தன்னுடைய நாடாம், எந்தஊருந் தன்னுடைய ஊராம், அப்படியிருக்க, ஒருவன் சாகுமளவும் கல்விகற்காத காரணம் யாது) என்பனவாகப் பல நியாயங்கள் கல்வியைக் குறித்து நாயனார் முதலாயினோர் கூறியிருக்கின்றனர். உலக இயல்பும் கடவுளியல்பும், கடவுள் வழிபாடு முதலிய இயல்பும் தெளிவது கல்வியினாலன்றோ? நீர் பிரதானமாகக் கைக்கொண்ட செல்வப் பொருளை நியாயமார்க்கத்திற் சம்பாதிப்பதற்கும், அதனைக் காப்பாற்றுவதற்கும், நல்வழி தெரிந்து செலவிடுதற்கும், ஆதாரமாயுமுள்ளது கல்விதானே. அதனை அலட்சியமாயெண்ணிக் கல்லாமற் போன காரணத்தினாலன்றோ இத்தகைய துர்க்குணம் கொண்டலைகின்றீர்.

உலோபி, நல்லதுகாணும், நீர் சகலகலா விற்பன்னராயிற்றே. செல்வப்பொருளினருமை தெரிந்திலீர் போலும், நாலடியாரில், "வடுவிலா வையத்து மன்னிய மூன்றில், நடுவணதெய்த இருதலையு மெய்தும், நடுவணதெய்தாதா னெய்துமுலைப் பெய், தடுவதுபோலுந்துயர்" என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றதே, இது தெரியாதோ?

தர்மி, ஆம், கூறப்பட்டிருப்பதுண்மையே. அப்பாட்டில், புருஷார்த்தங்களாகிய அறம், பொருள், இன்பம், வீடு, என நான்கில் குற்றமற்ற இவ்வுல

கத்திற்கு வேண்டிய முதல் மூன்றில் நடுவிலிருக்கின்ற பொருளை ஒருவன் அடைவானாகில் முதலிலுள்ள அறத்தையும் கடையிலுள்ள இன்பத்தையும் அடைவான் அப்பொருளை அடையாதவன்(கொல்லன்)உலையிலிட்டு ஒன்றைக் காய்ச்சுவதுபோன்ற துன்பத்தையடைவான், என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதனால்,கல்விகற்றிருப்பினும்செல்வப்பொருளை அலட்சியஞ்செய்து சம்பாதியாமலிருக்க வொண்ணாது. அது இல்லறத்திற்கு வேண்டிய சகல விஷயங்களையும் நடத்தக் கருவியா யுள்ளதெனினும் நன்குணர்ந்து நடத்தத் துணைக் கருவியாயுள்ளது கல்வியே. செல்வப்பொருளைப் பங்கிடுதற்கு ஞாதியர், சூதர், கள்ளர், தீயர், வேசியர், அக்கினிபகவான், வருணபகவான், முதலாயினோருளர். கல்விப்பொருளைப் பங்கிட எவராலும் முடியாது. தேகமழியினும் ஜன்னங்க்டோறும் போயுதவும். நாயனார் தமது குறளில் "ஒருமைக் கட்டான் கற்றகல்வி யொருவற், கெழுமையுமே மாப்புடைத்து." அதாவது (ஒருவனுக்கு ஒரு பிறப்பின்கண் கற்றகல்வி எழு பிறப்பினுஞ்சென்று உதவுதலையுடையது) என்றாராகலின் செல்வப்பொருளை மேற்கூறிய பங்காளிகளில் ஞாதியர், அக்னிபகவான், வருணபகவான் இம்மூவர் தவிர மற்றையர் பங்கிடக் கல்வியறிவுளதே லஃதிடங்கொடாது. நல்லதிருக்கட்டும். நான்காம்பாடம் படித்தவுமக்கு நாலடியாரிற் கூறியசெய்யு ளெப்படித் தெரிந்தது சொல்லும் பார்ப்போம.

உலோபி, செல்வப்பொருளையே மேன்மைப்படுத்திக் கூறவெண்ணிக் கற்றோனொருவனைக் கண்டு உபசரித்து உயிர் போவதுபோலக் கவலையுடன் மனதைத் தேற்றிக்கொண்டு மூன்று ரூபாதந்து மேற்கண்ட செய்யுளுடன் அதற்கிணங்கிய நாலைந்து செய்யுட்களை யெழுதிக்கொடுக்க நாலைந்து மாசம் நெட்டுருப்பண்ணித் தெரிந்துகொண்டேன். இருக்கட்டும் நீர் கூறிய செல்வப்பொருட்குரிய பங்காளிகளில் சூதர், வேசியர் இருவரையும் குறிப்பிட்டீரே. அவர்கட்கு உதவவேண்டுவது அவசியந்தானே. எனெனில், சூதர், பொழுது இனிதாய்க் கழியுமாறு விளையாடவேண்டுமன்றோ? அதனை உத்தேசித்துத் தானே சொக்கட்டான் முதலிய விளையாட்டுக் கருவிகள் முற்காலத்திலேயே யேற்பட்டிருக்கின்றன. முற்காலத்து அரசரும் விளையாடி யிருக்கின்றனராமே. வேசியர் மன்மதாவஸ்தையை யினிதாக நிவாரணம் செய்யக்கூடியவரன்றோ? செல்வமிருப்பது எதற்காக? இச்சரீரமெடுத்ததின் பிரயோஜனம் இஷ்டமான விளையாட்டுகள் பகற்பொழுதில் விளையாடி யிரவில் மனோரஞ்சிதமான சுகமனுபவித்தலன்றோ? நீர் இது தெரியாமல் கெட்டழிந்து அநியாயபரி[illegible] இந்நியாயபுரியில் சில விவேகிகள்பால் நன்னெறிகளைக் கைக்கொள்ளுமாறு வந்தனனென்கிறீர். [illegible] அடையும் இலாப மின்னதென்று அறிகிலேன்

உமக்குப் பைத்தியம் பிடித்ததுபோலும்; தேடிய பொருளை மற்றை யாவருக்குத்தான் உதவவேண்டும்? சொல்லும் பார்ப்போம்.

தர்மி, தேடியபொருளைத் தேவாலய முதலிய திருப்பணிகளுக்கும் சங்கீதசாஹித்ய வித்துவான்களுக்கும், இதிகாச புராணாதி பிரசங்க தீரர்க்கும், ஏழைகட்கும் உதவல்வேண்டும். அப்படிச் செய்வதால் இகத்தில் கீர்த்தியும் பரத்தில் புண்ணியமும் கிட்டும். இது தெரியாமல் வாயால் வந்தபடி யெல்லாம் பிதற்றுகிறீர். "கல்லாத மாந்தர்க கறங்கூற்றம்" என்பதுபோல எனது பெயரைச் சொன்னாலே ஒட்டிக்கொள்ளுமென்று (த) முதலாகவுள்ள பெயருடையவரே யென்று விளித்தீர். நீர் இந்தமானிடப் பிறவி யெடுத்ததற்கு ஜன்மசாபல்யந் தப்பாதுகிட்டும். யோசிக்காதீர். முற்காலத்தரசர்கள் சூதாடியிருக்கின்றனராமே யென்றீர். அதனாலவர்கள் பட்ட பாட்டை மட்டும் கேட்டறிந்திலீர் போலும்.

உலோபி, ஏன்காணும், தேடியபொருளைத் தேவாலயத்திற்கும் வித்துவான்களுக்கும் ஏழைகளுக்கும் உதவல் வேண்டுமென்றும், அதனால் இகத்திற் கீர்த்தியும் பரத்திற் புண்ணியமும் உண்டென்று முரைத்தீரே. உமக்கு யாவர் இவ்விதம் போதித்தனர். நன்றாய்ச் சொன்னீர். ஏதோ கற்றிருப்பதாய்ப் பாவனைகாட்டுகிறீரே யொழியப் பொருள் விஷயமாய் முன்னோர்கள் கூறியவற்றை உணர்ந்திலீர்போலும் "ஆனமுதலி லதிகம் செலவானால், மானமழிந்து மதிகெட்டுப்—போனதிசை, எல்லார்க்குங் கள்ளனா யேழ்பிறப்புந் தீயனாய், நல்லார்க்கும் பொல்லனாம் நாடு, எனவும் "கல்லானே யானாலுங் கைப்பொருளொன் றுண்டாயின், எல்லாருஞ் சென்றக் கெதிர்கொள்வர்—இல்லானை, யில்லாளும் வேண்டாள்மற் றீன்றெடுத்த தாய்வேண்டாள், செல்லா தவன்வாயிற் சொல்," எனவும் தெய்வப்புலமை ஔவையார் கூறியிருக்கின்றனரே. அங்ஙனமிருக்கப் பற்பலவிதமாய்ப் பேசுகிறீர். வித்துவான்களென்றால் யார்க்காகக் கல்விகற்றுக்கொண்டார்கள். செலவுக்கு வேண்டுமானால் பாடுபட்டுத் தம்மாலியன்ற வோர் தொழிலைச்செய்து ஜீவிக்கட்டுமே. தேவாலய மென்றீர் தேவனாவது, ஆலயமாவது, தேவனென்ற ஒருவனிருக்கின்றானா? அவனைக் கண்டோர் யாவர்? கண்ணால் காணாத ஒன்றை உண்டென்று நீர்தாம் சொல்லிக்கொள்ளலாம்.

[இன்னும்வரும்.]

இங்ஙனம்

சே. கு. விசாகப்பெருமாள்முதலியார்.

சைவசித்தாந்தம்

இனித்தியானமாவது:— புருவமத்தியில் நிருமலமான ஆகாயத்தில் பிரகாசமும் ஒப்பில்லாச குளிர்ச்சியும் பொருந்தி விளங்குகின்ற சந்திர மண்டலத்தை முதலில் தியானஞ்செய்து அதன் மத்தியில் பேரானந்தமே சொரூபமாகியும், பரையை ஒருபாகத்தில் உடையவராகியும், பிறையை யணிந்தசடைமுடியும் தேவர்களைக்காத்தநீலகண்டமும் முக்கண்ணும் நான்கு தோளும் உடையோராகியும், ஆதிமத்யாந்தமில்லாத அரும்பொருளாகியும் எழுந்தருளியிருக்கின்ற சோதியை இடையரு து சோகம்பாவனை செய்தலே யாம். இன்னும் பரிசுத்தமாகிய ஆகாயத்தில் இலக்ஷயோசனை விசால முடையதாயும், பூரண பிரகாசம் வாய்ந்துள்ளதாயும் விளங்குகின்ற சூரிய மண்டலத்தின் மத்தியில் சுவர்னமொத்த திருவுருவும் முகரோமங்களும் மாலையயணிந்த சிகையும் செவ்விதாகிய முகமுமுடையவனாய், எல்லா உலகங்களுக்குங் காரணனாய், உமாதேவியை ஒருபாகத்திலுடையவனாய், காளகண்டம் திரிநேத்திரம் சதுர்ப்புயம் உடையவனாய், நிருமலனாய், இன்னொருதேவரைக்குறித்துக் குவியாத கையையுடையவனாய் விளங்குகின்ற பரம்பொருளை இடையருது சோகம்பாவனை செய்தலுமாகும்.

இன்னும் அணிமாதிமுதலிய எட்டுச்சித்தாகிய தளங்கள் வாய்ந்து வித்தியாதத்துவமாகிய கேசரங்கள் பொருந்தி ஞானமாகிய நாளத்தைப் பெற்று மகதத்துவமாகிய கந்தம் படைத்து விளங்குகின்ற இருதயதாமரையின் மத்தியில் பலசுவாலைகளையுடையதாய் பாதமுதல் சிரசளவுந் தபிப்பதாய் வாயுவில்லாத இடத்தில் பிரகாசிக்குந் தீபம்போல சொலிப்பதாகி நீலமேகத்தின்மத்தியில் பிரகாசிக்கின்ற மின்னலைப்போல விளங்கும் அக்கினியை யுள்ளத்தில் தியானித்து அதன்மத்தியில் சுயம்பிரகாசனாய் விளங்குகின்ற பரமசிவத்தைச் சோகம்பாவனை செய்தலுமது. இவ்விதமாக வேதச்சிகைகூறும்.

இன்னும் மூலாதாரமாவது குதத்துக்கு இரண்டங்குலத்துக்குமேல் இலிங்கத்துக்கு இரண்டங்குலத்துக்குக் கீழ் என அறிக. இதற்கு வடிவு முக்கோணமாயிருக்கும் செந்தாமரை யிதழ்கள் நான்கு. இவைகளில் நிற்கும் அக்கரங்கள் வகரமுதலான நான்கு. இவ்விதழ்களுக்கு அதிதேவதைகளாவன:—விநாயகன், வைரவன், க்ஷேத்திரபாலன், சண்டன், என நால்வர். சுவாதிஷ்டானமாவது:—இதற்குத்தானம் இலிங்கமூலம். இதற்கு வடிவு அறுகோணம். அனேககாந்தியினையுடைய ஆறிதழ்த்தாமரை இதினிற்கும் அக்கரங்கள் மூன்றுவது மகரமுதல் லகரம் இறுதியாக ஆறு. இவ்விதழ்களில் நிற்கும் அதிதேவதைகள், பிரதிட்டை, சுத்ததயிரிணி, பாவனை; இருடி, பத்மனி, பத்மயோகி என்றறுவர்.

இனி, மணிபூரகம்:—இதற்குத்தானம், நாபி. இதற்குவடிவு மூன்று வட்டம். இரத்னப்பிரபை போன்ற பத்மதளங்கள் பத்து. இவைகளில் நிற்கும் அக்கரங்கள் இரண்டாவது டகரமுதல் இரண்டாவது பகரம் இறுதியாக பத்து. பத்மதளங்கள் பத்துக்கு அதிதேவதைகள், தூலாராக்ஷி, நீலாராக்ஷி, கைலாசவீ, புலங்கினி, உபாகி, உட்டினிகை, வாசினி, நேத்திரகரி, தவரி, நவரீ எனப்பதின்மர்.

இனி அநாகதமாவது:—தானம், இருதயகமலம். வடிவு, முக்கோணம் இதற்குப் பொற்கென்ற நிறத்தினை யுடைய இதழ்கள் பன்னிரண்டு. இவைகளில் நிற்கும் அக்கரங்கள் முதலாவது ககரமுதல் இரண்டாவது டகரம் இறுதியாகப் பன்னிரண்டு. இவைகளில் நிற்கும் அதிதேவதைகள் கபினி, பரதனி, சோஷி, காலோணினி, வேணி, ஆக்ஷணி, சாமுண்டி, விராடி, துர்க்கா, சேடிகா, ஆரணி, சுரணி எனப்பன்னிரண்டுபேர்கள்.

இனி விசுத்தி:—இதற்குத்தானம், கண்டம். வடிவு அறுகோணம் இதில் சுவேத பத்மதளம், பதினாறு. இவைகளில் நிற்கும் அக்கரங்கள் உயிர் பதினாறு. இவைகளில் நிற்கும் அதிதேவதைகள் மாண்டி, புடபடி, திரி, சிருங்கி, சுவரா, அசனி, இராத்திரி, தாமக்ஷாணி, சாயா, அற்பாசி, நிகாராக்ஷி துலலாசினி, யூபா, சாரினி, காலாசி, கமலா எனப்பதினாறுபேர்.

இனி ஆக்கினை:—இதற்குத்தானம், புருவமத்தியம். வடிவம், வட்டம். செந்தாமரைத்தளங்கள் இரண்டு இவைகளில் நிற்கும் அக்கரங்கள் ள க்ஷ என இரண்டு இவைகளில் நிற்கும் அதிதேவதைகள் சுந்தரி, ஆனந்தி என இருவர். இவைகள் எல்லாவற்றையு மாதனமாகப் பண்ணிக்கொண்டு அதற்குமேலாகிய பிரமரந்திரத்தில் ஆயிரந்தளத்துடன் கூடியபதுமதளத்தின்மேல் அநேககோடி சூரியப்பிரகாசம்போன்ற பரமசிவன் எழுந்தருளியிருப்பர் அவரை இடையறாது சோகம்பாவனை புரிதலுமது.

இன்னும் விசுத்திக்குமேல் கிரியாசத்தி, ஞானசத்தி, இச்சாசத்தி இம்மூன்றும் மூன்றுமண்டலம். அஃதொவ்வொன்றுக்கு பதினாறுதளமும் அதில் லகாரமுதலிய எழுத்துப்பதினாறும் இவற்றிற்குமேல் விந்துநாதங்களுடன்கூடி பிரமரந்திரம் இதில் பத்மதளம் முன்னூற்றறுபதுடன்கூடிய கமலம் பராசத்திமயமாயிருக்கும் அதில் பரமசிவனை பாவிக்கில் முத்தியடைவர். இவைகளெல்லாம் ஆகமபேதம்பற்றிக்கூறப்படும்.

இன்னும், பூமியின்கண் புண்ணியன் நானேயென்று பாவனை பொருந்தப்பண்ணித் தன் இருதயத்தின்மத்தியில் பாவனைக்கு எட்டாதவனாகியும், பலவற்றுக்கும் சான்றாகியும், வேதசிகையில் வீற்றிருப்போனாகியும் உள்ள பரம்பொருளைச் சோகம்பாவனைகொண்டு தியானஞ்செய்யவேண்டும்.

இன்னும், சச்சிதானந்தசொரூபமாகியும், நித்திய நிமலமாகியும், நிகரறுமுதல்வனாகியும், தத்துவாதீதனாகியும், சருவவாதாரனாகியும், அப்ரமேயனாகியும், திரிசியமுள்ளோனாகியும், திரிசியமில்லோனாகியும், புறம்பும் உள்ளும் வியாபித்து நிற்போனாகியும் அரியதில் அரியோனாகியும், அரியன அறிந்தோனாகியும், துரியமுங்கடந்தோனாகியும், சுயம்பிரகாசனாகியும் மூலம் ஈறு இகந்தோனாகியும், முத்தனாகியும், காலகற்பனைகடந்த காரணப்பொருளாகியும், சூக்குமப்பொருளாகியும், விளங்குகின்ற பரமசிவத்தை இரண்டறத் தியானஞ்செய்யவேண்டும். இப்படிஇரண்டறத் தியானஞ் செய்கின்றவனைச் சிவனே யென்று கூறுதற்குச் சந்தேகமில்லை. அவனுக்கு எல்லாப்பாவமும் ஒழிந்துவிடும். அவனே முத்திக்கு உரியவன். இந்தப்பிரகாரம் தியானஞ்செய்வனாகில் ஞானத்தைஅடைவான்

தியானம் முடிந்தது. இனிச்சமாதி. சமாதியாவது:—சுத்தமெஞ்ஞானந்த சுயம்பிரகாசமாகி விளங்குகின்ற சிவத்தில் அத்துவிதமாகக்கலந்து இன்பத்தை அனுபவித்தலேயாம். துவிதபாதனைசெய்தால் பிறவி யொழியாதென்று வேதங்கூறும்.

இன்னும், சரீரம் பிராணவாய்வு, பொறி, மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம், பஞ்சபூதம், மாயை இவைகளை நானென்று கூறும் உணர்ச்சியை ஒழித்துத்தன் உண்மை உணர்ந்து ஆனந்தஉருவமாகிய சிவத்தில் ஒன்றாய்க் கூடுமாறு எண்ணுதலுமது.

இன்னும் விவேகமாகிய அக்கினியைக்கொண்டு பஞ்சபூதத்தினாகிய அண்டங்களைப் பூதமாத்திரமேயென்று கருதுகின்ற புத்தியைத்தகித்து அந்தத்தூலபூதத்தை சத்தாதியாமெனக்கருதும் விவேகத்தைத்தகித்து அச்சூக்குமபூதத்தை மாயாசொரூபமெனக்கருதும் விவேகத்தைத்தகித்து அம்மாயையை அருட்சார்பினின்று தேயும்படிதகித்து எல்லாவற்றையும் ஆனந்தசொரூபமாகக்கருதி அதின்மூழ்கியிருத்தலுமது.

[இன்னும்வரும்]

மதுரை. திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி மடம்,

சுப்பிரமணியபிள்ளை.

இன்னிசை இருநூறு.

[தொடர்ச்சி.]

5-ம் அதிகாரம் நல்வினையாட்சி.

1. செல்வமுங் கல்வி இலையேற் சிறப்பிலை
கல்வியும் நுண்ணறி வின்றேற் கணிப்பில்லை
எல்லாம் இருப்பினும் நல்லொழுக்கம் இல்லாயின்
வல்லார்க்கும் இல்லை மதிப்பு.

2. வஞ்சத்தாற் செய்த சிறுநன்றும் வானளவின்
எஞ்சா தெனமறவா தின்னுயிரும் † ஈபவே
விஞ்சு பயனறிந்த மேலோர் விழுச்சான்று
o மஞ்சார்கை மத்திரத்தார் மன்

† ஈவார்கள். o மேகத்தையொத்தகையையுடைய சல்லியன்.

3. இன்சொற் பிறர்சொலிற்றாம் இன்பமுறல் மெய்யதனால்
என்பொருளும் எஞ்சாவே ‡ என்பு மனம்வருந்தா
அன்புறுவர் ஒன்றாரும் அச்சோ அஃதறிந்தும்
வன்சொலுரைப் பார்க்கென் வரவு.

‡ உடல்.

4. செய்யாமற் பேருதவி செய்தார்கொன் றன்ன இடர்
செய்தார் அயலார் எனுந்திறன் தேராமே
எய்துவ கேடெனினும் ஆக்கமென் றெண்ணிநடு
எய்தலே மேலோர் இயல்பு.

5. உண்ணும் சுவையுணர்ந்தும் ஓதலிலா நாப்போல
எண்ணில் பொருள்கண்டும் என்கொல் பயனின்றே
புண்ணே எனப்படூஉம் போந்தாருள் நோக்கறிந்து
கண்ணோட்டம் செய்யாத கண்.

6 புள்விலங்கின் உள்ளும் பொருளுணர வல்லவுள
விள்ளுங்கால் கண்முகம் நோக்கி விளைவுணரின்
ஒள்ளிய மக்களாம். அஃதின்றேல் ஊர்ந்துயிர்ப்புக்
கொள்ளுமரம் என்றே கொளல்.

7. உள்ளம் பொறிநா ஒடுங்கலுறிற் பள்ளம்போம்
வெள்ளமென நாற்பொருளும் மேவும் பிறஅடக்கம்
கொள்ளான் எனினுமொரு நாவடக்கம் கொள்கதப்பிற்
கொள்ளும் அளப்பில் குறை.

8. இறத்தலெஞ் ஞான்றும் இலையாயின் ஆவி
துறத்தல் ஒழிக துறந்தபின் மானம்
இறத்தல் கடந்தார் எவர்கூற்றான் மாய்விற்
சிறத்தலுறும் சீர்ப்பொருட்டான் மாய்வு.

9. ० எச்சநீர் ஆவிற்கீ கென்னினும் நன்றாகா
எச்சிறுமை யானும் இரவற்க இல்லறந்தார்
பிச்சையேற் றுண்கை துறந்தார்க்கே பெற்றியாம்
இச்சைவெறுப் பில்லாமை யின்.

० உண்டு மிஞ்சிய நீர்.

10. செல்வம் விரும்பிற் பிறர்க்களிப்பத் தேடுக
கல்வி விரும்பின் நெறிநிற்பக் கற்கமன்
அல்லலிலா இன்பமுற எண்ணி அருநெறியில்
செல்லினிடர் நோன்றல் செயல்.

அ. சண்முகம்பிள்ளை.

முற்றிற்று.

அன்பு.

எவரையுந் தன்னுயிரென் றெண்ணிநள்ளல் அன்பன்றிச்
சாவரையும் நேசிக்குந் தாய்தந்தை—யாவருடன்
பெண்டுபிள்ளை சுற்றங்கள் பேணுபொருள் தம்மைமட்டுங்
கண்டுநள்ளல் அன்பன்று காண். (1)

யாவரையுந் தன்னுயிரா யாதரித்தல் அன்பாகும்
தேவரையும் ஞானியையுஞ் சிலகுண—எவரையும்
ஆதரித்தல் பத்தியாம் அன்னைதந்தை யாதியரை
ஆதரித்தல பாசமே யாம். (2)

ஆதரித்தல் என்ற தஹிம்ஸைசெய் வாரையன்றித்
தீதிழைக்குந் தீயவரைச் செப்பவில்லை—தீதிழைக்கும்
பாவிகளை யெந்நாளும் பல்விதத்தில் தண்டித்தும்
ஆவிகளைந் தும்வாழ்தல் அன்பு. (3)

பாசமதிற் பத்தியதிற் பண்புமிக்க தன்யென்பல்
பாசமது மேன்மேலும் பந்தநல்கும்— மாசுகஞ்சேர்
பத்தியதும் அன்பிலொரு பாகமதாம் ஆதலினால்
முத்திபெற அன்பே முதல். (4)

எவருமே தன்னுயிரென் றெண்ணிநள்ள வேறன்றி
யாவருமே தன்னுயிரா யாயிடுவர்—மேவிடுந்தன்
பக்கமதல் அன்னியத்தைப் பாரான்பின் இவ்வுலகில்
துக்கமதும் உண்டோ சொலாய். (5)

அன்னியத்தை யாருயிரென் றுதரிக்கச் சீவனெனுந்
தன்னினுள பற்றொழியுஞ் சாற்றினனான்—தன்னினுள
பற்றொழிய நெஞ்சமது பாசமலம் நீங்கியுண்மை
முற்றுவிளங் கச்செய்யும் முன். (6)

தன்னுடைநன் மெய்ச்சொருபம் சச்சிதா னந்தமென்றும்
அன்னியம்போற் றோன்றுமெலாம் அஃதென்றுந்-தன்னையுறுந்
துக்கமுமே கானலினீர்த் தோற்றமென்றுங் கண்டுணர்ந்து
துக்கமின்றி வாழ்வான் சுகித்து. (7)

துக்கமுற்றும் நீங்கிச் சுகம்பெறுதல் முத்தியென்றுந்
துக்கமற்ற தன்மை சுகமென்றுந்—தக்கமறை
கண்டோ ருரைத்தார்கள் காணவதை யன்பன்றி
யுண்டோ பிறிதுவழி யோர். (8)

அன்பா வதியார்க்கும் ஆருயிரின் மிக்கதுவாம்
இன்பாம் அதன்சொருபம் என்றென்றும்—என்பான
தன்றியுடல் என்னும் அதுபோல வேயன்பும்
அன்றியுயிர் என்னும் அறி. (9)

எவருமே தன்னுயிரென் றெண்ணிநள்ள எல்லோரும்
தூவுடையோர தன்னுயிராய்த் துக்கமற்றுப்—பூவிலுதி
யாவரையுஞ் சின்மயமென் றின்புருவென் றுய்தலினால் (10)
எவரையுந் தன்னுயிரென் றெண்.

வ. உ. சிதம்பரம்.

புத்தகக்குறிப்பு.

சங்கீத சந்திரிகை:—இப்பெயர் புனைந்த அரிய சங்கீத நூலை இயற்றியவர் சேலம் ஜில்லா சங்ககிரியில் வசிக்கும் வக்கீல் எஸ் மாணிக்கமுதலியாரவர்கள். இயல் இசை நாடகம் என்ற முத்தமிழ் நூல்களில் இசை நூல்கள் முற்காலத்திருந்தனவாகத் தெரிதலன்றி இக்காலத்துக்காண்பதரிது. இசை நுணுக்கம், பெருங்குருகு, பெருநாரை, முதலிய பல நூல்களைப்பற்றி சிலப்பதிகார முதலிய சில பழைய நூலுரைகளால் மட்டுமே தெரியக்கூடும். தற்காலம் தமிழில் சங்கீத நூல்கள் இல்லை யென்றே சொல்லலாம். இரண்டொன்று வெளி வந்திருப்பினும் மிகச்சிறியனவேயாம். அவைகளை நூல் என்ற பெயரால் அழைத்தலும் ஒண்ணாது. சங்கீத சாஸ்திரம் விரிவாகத்தமிழில் முதல் முதல் வெளிவந்தது இந்தச்சந்திரிகை வாயிலாகவேயாம். இது 3 பாகங்களையுடையது. I பாகம் ஸ்வரப்பிரகரணம். 129 பக்கம். II பாகம் தாளப்பிரகரணம், 63 பக்கம். III பாகம் பாடப்பிரகரணம், 177 பக்கம். சங்கீதசாஸ்திரம் சிறிதும் தெரியாதவர்களும் இந்நூலிற் கூறப்பட்ட நுட்பமான விஷயங்களை நிதானமாய் அப்பியசிப்பார்களானால் சங்கீதசாஸ்திர வல்லவராவாரென்பதிற் றடையில்லை. ஸ்வரம், இராகம், தாளம் என்பவற்றின் அரிய பெரிய நுட்பங்கள் பலவும் இச்சந்திரிகையில் தெளிவாக விளக்கப்பெற்றுள்ளன. இவ்வரிய விஷயங்களைப் பல வருஷமாகப் பெருமுயற்சிசெய்து பலசாஸ்திரங்களையாராய்ந்து ஒருங்கு திரட்டி எல்லாரும் ஆனந்திக்கும் வண்ணம் வெளிப்படுத்திய பேருபகாரியான மகா-ா-ா-ஸ்ரீ எஸ் மாணிக்கமுதலியாரவர்கட்கும், இவரது சேஷ்ட சகோதரரும் தமிழ்ப்புலவர் நட்பே பொருளாகக் கொண்டவரும் சங்கித விற்பன்னரும் ஆகிய மகா-ா-ா-ஸ்ரீ எஸ். மாரியப்ப முதலியாரவர்கட்கும் நம் தமிழ்நாட்டார் பெரிதும் நன்றிபாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்நூலின்மாண்பை மகாவித்வான் பிரம்மஸ்ரீ உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள் முதலிய பண்டித சிகாமணிகள் வியந்து பேசிச்செய்யுளாக நற்சாட்சிப்பத்திரம் அளித்திருப்பதால் நாம் அதிகம் கூறவேண்டியதில்லை. வீணைவாசிப்பவர் இதிற் கூறப்பட்ட விஷயங்களை நன்கு கவனித்து அப்பியசித்தால் தாமாகவே வீணைகற்று வல்லவராகலாம். இந்நூலாசிரியர் 48 தமிழ்ப்பிரபந்தங்களிலிருந்து 647 பாடல்களையெடுத்து அவைகட்கு ஸ்வரம் தாளம் அமைத்து III பாகத்தில் விளக்கியிருப்பது மிகச்சிறந்தது. இதனால் சங்கீதசாஸ்திர ஆராய்ச்சியின் பயன் பக்திவிஷயத்தில் உபயோகப்படுத்துவதே யென்பதுவிளங்கும். சாமகானத்தாலன்றோ பரமேசுவரன் மனமுருகுகின்றார். ஆகையால் நம்மவர் தற்காலம் செய்துவருவண்ணம் சங்கீதப்பயிற்சியை சிற்றின்பத்துறையி

லேயே முக்கியமாகப்பயன்படுத்தாமல் பக்திரசத்திலேயே பயன்படுத்தினல் பெரிதும் நன்மையடைவார்கள். கானரசமறியாதவன் சர்வஜிருஷ்டிக்கும் கடைப்பட்டவனே. இப்புத்தகம் மிகவும் நேர்த்தியான உயர்ந்த கடிதத்தில் வெகுஅழகாக அச்சிடப்பட்டிருப்பதையும், இந்நூலாசிரியர் இதையெழுதுதற்குக் கொண்டபிரயாசையையும் நோக்குங்கால் இதற்கு ஏற்படுத்திய விலை ரூ 5 என்பது மிகக்குறைந்ததென்றே சொல்லலாம். தமிழபிமானிகள் பலரும் இந்நூலைவாங்கியறிந்து மகிழ்வார்களென நம்புகிறோம்.

தென்னை:—இச்சிறுநூல் மயிலாப்பூர் கிருஷி இலாகா இன்ஸ்பெக்டர் மகா-ா-ா ஸ்ரீ இராஜகோபால நாயுடு அவர்கள் இயற்றியது. ரயல் 75-பக்கங்கள் கொண்டது. சிற்சில முக்கியபடங்களை யுடையது. தென்னை ஏராளமாய்ப் பயிர் செய்யப்படும் நம் நாட்டிலுள்ளவர்களுக்கும் இலங்கைத் தீவார்க்கும் இந்நூல் மிக்க பயன் உண்டாக்கத்தக்கது. நம் குடித்தனக்காரர் அறியவேண்டிய பல அரிய விஷயங்கள் இச்சிறுநூலில் தெளிவாய் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்நூலாசிரியர் மிகவும் பிரயாசைப்பட்டு தென்னைப் பயிர்செய்து போற்று முறைகளையும் அது பலன் கொடுக்கும்படி செய்யும் முறைகளையும் நன்கு எடுத்துக்காட்டியதற்கு நம் நாட்டார் அவருக்கு மிகவும் நன்றிபாரட்டல் வேண்டும். இச்சிறுநூலை ஏனைய திராவிட பாஷைகளிலும் மொழிபெயர்த்தால் நலமாயிருக்கும். திருவாங்கூர் சமஸ்தானத்திலும், மைசூர் சமஸ்தானத்திலும் அவ்வச் கவர்ன்மெண்டார் தக்க ஏற்பாடுசெய்து மொழிபெயர்ப்பார்களானல் ஜனங்களுக்குப் பேருதவியா யிருக்கும்.

தமிழ்நாட்டார் முத்து எடுக்குமிடம் 20 என்பர். தென்னையிலிருந்தும் முத்து எடுக்கபடுகிறது என்பது இப்பொழுதுதான் இந்நூலால் தெரியவருகிறது. இதன முத்து ஒன்று சீமையில் காட்சிச்சாலையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறதாம். ஆகையால் இதனைக் கற்பகவிருக்ஷமென்று கூறுவது மிகவும் பொருத்தமானது.

தென்னையில் 32-வகையுண்டு. சிலமரங்கள் 4 அடி உயரமே இருக்கும். குடித்தனக்காரர் ஒவ்வொருவரும் இப்புத்தகத்தை வாங்கிப் படித்தால் இந்நூலாசிரியர்க்கு மிக்க ஊக்கத்தையளித்து இம்மாதிரி உபயோகமானபுத்தகங்கள் பல எழுத ஏதுவாகும். இதன்விலை ரூபா ஒன்று. எல்லாவிஷயத்திலும் இந்நூல் மிகவும் அருமையானதே. தமிழ்பாஷைக்கே இதனல் ஒரு நல்லநூல் புதிதாகச் சேர்ந்ததாக நாம் மதிக்கவேண்டியது நம் கடமை.

மரங்களும் அவைகளின் உபயோகங்களும்:—

இவ்வரிய நூல் முசிரி மைனர் இர்ரிகேஷன் ஓவர்சியர் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ எஸ். அமிர்தலிங்கமையர் அவர்களியற்றியது. கட்டிட சாஸ்திரங்கற்க விரும்புவோர்க்கு இந்நூல் இன்றியமையாதது ஒவ்வொரு மேஸ்திரிகையிலும் இப்புத்தகமிருத்தல் அவசியம். ஜில்லா போர்டார்களும் என்ஜினியர்களும் இப்புத்தகத்தை ஏராளமாய் வாங்கி மேஸ்திரிகளுக்குக் கொடுத்துதவுவார்களானல் பேருபகாரமாயிருக்கும். கட்டிடங்களுக்கு மரங்கள் உபயோகிக்கும் முறைகளைப் பல படங்கள் மூலமாய் இந்நூலாசிரியர் இனிது விளக்கியிருக்கின்றனர். இவ்விஷயம் தமிழின்கண் முதல் முதல் ஏற்பட்ட நூல் இதுவே. இவ்வண்ணம் பல சாஸ்திரக்கொள்கைகள் தமிழிலேயே பலரும் அறியும்படி தெளிவான இனிய நடையில் மேனாட்டு முறைகளையநுசரித்து எழுதப்படுமானல் நம் முறைகள் நாட்டுக்குப் பேருபகாரமாயிருக்கும். இந்நூலாசிரியர் இன்னுமிவைபோன்ற அரிய முயர்சியில் ஊக்கத்துடனும் உற்சாகத்துடனும் உழைக்கும் வண்ணம் பகவான் இவருக்குத்தேகசுகத்தையும் புத்திவன்மையையும் அருள் புரிவாராக, இதன் விலை சரசமே.

திருக்கூர்ச்சித்தமான்மியம்:—இந்நூலை யியற்றிய வித்வான் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ திருமயிலை சண்முகம்பிள்ளையவர்களே. திருக்கூரி லவதரித்து இப்போது திருவானைக்காவில் வசிக்கும் ஸ்ரீமத் ஞானசித்த சுவாமிக[ளின்] அற்புத சரித்திரத்தைப் பற்றிக் கூறுவது இந்நூல். நூலாசிரியரை[யும்] கதாநாயகரையும் தமிழ் நாட்டார் பலரும் நன்கறிவர். ஆதலின் [இங்கு] விசேடித்துக் கூறவேண்டுவதில்லை. சிறந்த வித்துவான்கள் பலர் சாற்றுக்கவி கொடுத்துள்ளார்கள். இது மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலையில் பதிப்பிடப்பட்டிருப்பதால் மிக அழகாயிருக்கிறதென்பதும் சொல்லாமேயமையும். சித்த மூர்த்திகளைப்பற்றி சமயம் வாய்த்தபோது மற்றொரு முறை பேசுவாம்.

பரப்பிரம்மப்பதிகம்:—இச்சிறுநூல் மதுரைஜில்லா இளையான்குடி ஸ்பெஷல் மேஜிஸ்திரேட் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ எம். கே. எம். அப்துல்காதிறு ராவுத்தரவர்க ளியற்றியது. இதுவும் தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலைப் பதிப்பே. பல சிறந்த தமிழ் வித்வான்கள் சிறப்புப்பாயிரமுங் கொண்டுள்ளது. இந்நூலாசிரியர் மகமதியராயிருந்தும் தமிழின்கண் தமிழரினும் அருமை பாராட்டி இதுபோன்ற பலநூல்களியற்றி யிருத்தல் வியக்கத்தக்கது. இவரது பாடல்கள் கம்பீர தொனியும் இனிமையும் உருக்கமும் கொண்டு சிறந்து விளங்குவன. இவர் இன்னும் பல பெருநூலியற்றிப் புகழ்பெறும்படி கடவுளைப் பிரார்த்திக்கிறோம்.

சர்வஜ்ஞ மித்திரன்:—இப்பெயர் கொண்ட தமிழ்ப் பத்திரிகை யொன்று விகுழும் எப்பிரல்மீ 2உ முதல் பாளையங்கோட்டையிலிருந்து வாரம் இருமுறை வெளிப்பட்டு வருகின்றது. தென்னாட்டில் நல்ல சமாசாரப்பத்திரிகை யொன்று இல்லாத குறையை இது வந்து நீக்கிற்றென்னலாம். இதனை முன்னின்று நடாத்துவோர் தக்க கௌரவமுள்ள மகா-ள-ள-ஸ்ரீ வேதமூர்த்தி முதலியாரவர்களே. இவர் விடாமுயற்சியும் பொது நலப் பிரியமும் உடையர். இன்னும் தமிழபிமான சிலர் பலர் இதற்குத்துணை புரிய முற்பட்டுள்ளார்கள். ஆதலின் இது நீடித்து நன்கு நடைபெற்று நம் நாட்டுக்கு பல நன்மைகளைச் செய்யும் என்பது நிச்சயம். இதற்கு வருஷ சந்தா ரூ ஐந்து தான். பத்திரிகையில் வெளிப்படும் விஷயங்கள் இனிய நடையில் தெளிவுபெற்றுள்ளன. தமிழ் நாட்டார் அவசியம் அறிந்துகொள்ளத்தக்கன. எமக்கு வந்த பத்திரிகை நம்மனத்தை மிகவும் மகிழச்செய்தது. தமிழ் நாட்டுக்கனவான்கள் பலரும் இதனைப்பெற்று ஆனந்தமடையுமாறு வேண்டுகிறோம்.

பத்திராதிபர்.

அறிவிப்பு:—நமது பானுவின் பாக்கிசந்தாதார்கள் பெருங்கருணை செய்து இவ்வருஷசந்தாவை மணியாடர் அனுப்பவேண்டுகிறோம். ஒவ்வொருவருக்கும் தனித்தனிகடிதமனுப்புவது எமக்கு சிரமமும் பொருட்செலவுமாகின்றது. சந்தாதார்கள் மௌனம் சாதிக்காமல் தயவுசெய்து சந்தாத்தொகையை அனுப்புவார்களானால் மிகவும் உபகாரமாகும். நமது நண்பசிகாமணிகளான சிலர் பானுவின் ஆக்கங்கருதி பற்பல சந்தா சேர்த்து அனுப்பிவருகிறார்கள். இவர்களுக்கு இடையறாத நன்றி பாராட்டி வந்தன மளிக்கின்றோம். அன்னவருபகார வண்மையைப்பற்றி இந்த வால்யூம் முடிவில் விளக்குவோம். இன்னுஞ் சிலர் நம் நேரில் விஸ்தாரமாகப் பேசிவிட்டுத் தமது சந்தாவையும் இன்னும் அனுப்பாமல் தாங்களும் எம்மீது பேரன்புடையவராகவும் தமிழபிமான மிகவுடையராகவும் வினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னோர் தமது சந்தாப் பாக்கியையேனும் அனுப்புவார்களானால் அதுவே எமக்கு நன்றியாய் முடியும். சற்றே கவனிப்பாராக.

பத்திராதிபர்.

சமாச்சாரக்கொத்து.

சீனாவில் ஐம்பது லட்சம் கூலியாள்கள் பட்டுவேலை செய்வதாகக் கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

*   *   *   *   *

இவ்வுலகில் பெண்களே இல்லாத நகரம் ஒன்று ருஷியாவுக்கருகில் அதன்பெயர் மெய்வாட்சின்.

கேன்ட் பட்டணத்தில் நாய்கள் போலீஸ்காரர்கட்கு உதவியாக இராக்காலங்களில் உலாவித்திரிகின்றன. அப்பட்டணத்தில் அதனால் திருட்டுத்தனம் குறைந்திருக்கின்றதாம்.

*　　*　　*　　*　　*

மஸ்தரின் உரோமத்தால் மிகவும் அழகான படங்கள் செய்யப்படுகின்றன. ஆனால் அவ்வாறான படங்கள் செய்தற்கு மிக நாட்செல்லுகின்றன. அவற்றின் விலையுமதிகமே. விக்டோரியா படம் செய்தற்கு 20)-பவுன் செல்லுமாம்.

*　　*　　*　　*　　*

கைரோ பட்டணத்தில் மரப்பிரதிமை யொன்றிருக்கிறது. அது ஸிகமோர் என்ற மரத்தால் செய்யப்பட்டது. அது அங்கு ஆறுயிர வருஷங்கட்குமே லிருப்பதாகவும் இன்னும் உறுதியான நிலையிலிருப்பதாகவும் தெரியவருகிறது.

*　　*　　*　　*　　*

ஆங்கில அரசாட்சிக்குட்பட்ட பலநாடுகளில் பிஜிதீவுமொன்று இந்த ஒரு ஊரரரிடத்தில் மட்டுந்தான் கவர்ன்மெண்டார் தங்கள் வரியை முற்காலத்தரசர்களைப்போல தானியமாகப் பெற்றுக்கொள்ளுகிறார்கள். முக்கியமாய்த் தேங்காய் வாங்கப்படுகின்றன.

*　　*　　*　　*　　*

வடசமுத்திரத்தில் கில்டைன் என்ற ஒரு தீவு உண்டு. அதில் மிக அற்புதமான ஒரு ஏரியிருக்கிறது. அந்த ஏரியின் மேல்பரப்பிலுள்ளது நல்லஜலம்; அதில் சுத்தஜலத்தில் வாழும் பிராணிகளிருக்கின்றன. அதன் அடிப்புறத்தில் இருப்பது கடல்நீர் போன்ற உப்புஜலம்; அதில் சமுத்திரத்தில் வாழும் ஜந்துக்கள் வசிக்கின்றன. ஈசுர சிருஷ்டியின் அற்புதத்தை அளவிட யாவராலுமாகாது.

பத்திராதிபர்.

பாநுவின் அபிவிர்த்தி கருதிய நன்கொடையாளர்கள் பெயராதியவும் அவருதவும் தொகையும்.

1. ஸ்ரீமத் ஞானசித்தசுவாமிகள் திருவானைக்கா வரவு　ரூ 35
2. மகா-ா-ா-ஸ்ரீ எம். கே. எம். அப்துல்காதிறு ராவுத்தர் அவர்கள் ஸ்பெஷல் மேஜிஸ்திரேட்டு இளையான்குடி வரவு. ... ...　ரூ 25
3. மகா-ா-ா-ஸ்ரீ ரங்கசாமி முதலியாரவர்கள் மிராசுதார், கோட்டூர் வரவு ... ...　ரூ 10
4. மகா-ா-ா-ஸ்ரீ வீர. லெ. சித. இராமநாதன்செட்டியார் அவர்கள் பாவாலிஜமிந்தார் தேவிகோட்டை வரவு...　ரூ 25

இவர்கள் 1903 ஸூ த்திலும் 25ரூ நன் கொடை கொடுத்தவர்கள் இவ்வருஷத்திலும் அவ்வாறே மனமுவந்து கொடுத்தமைக்கு நாம் வந்தனமளிக்கின்றோம்.

5. மகா-ா-ா-ஸ்ரீ ராம. மு. வினைதீர்த்தான் செட்டியாரவர்கள் மாதும்பை. சிலோன் வரவு ...　ரூ [illegible]